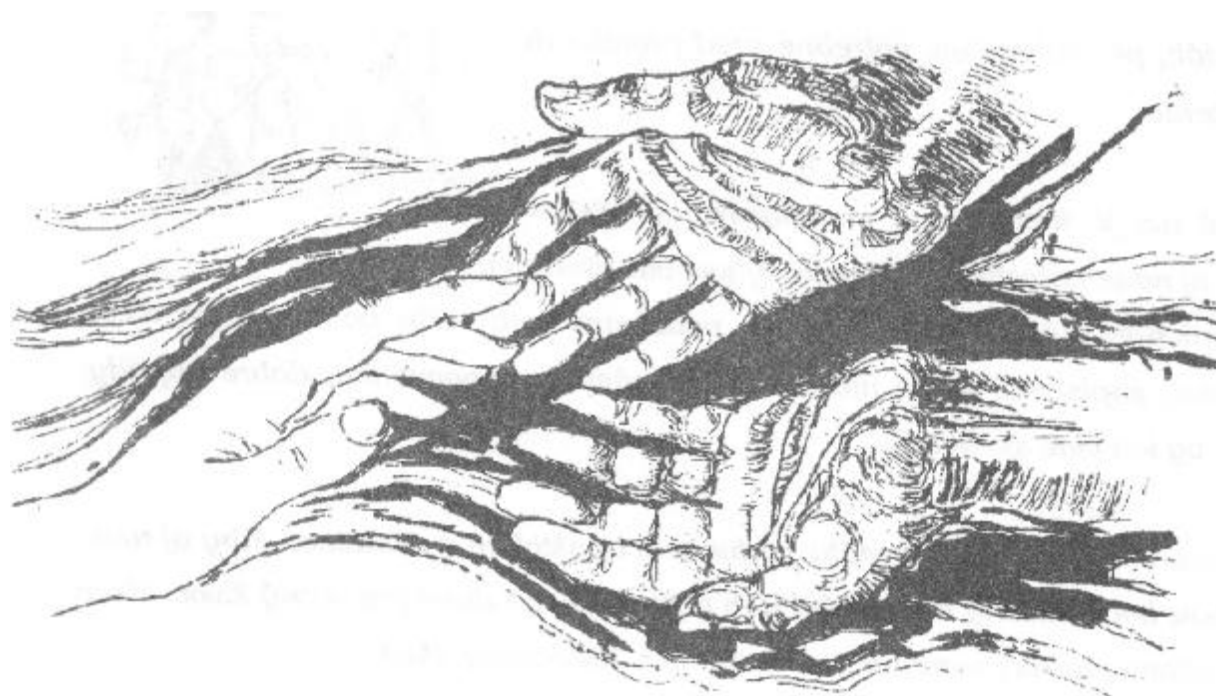

Formační materiály
pro mladé
ve sdružení Mariánská mládež

Vydané pro vnitřní potřebu SMM v roce 2005

Milí animátoři Sdružení mariánské mládeže!

Právě držíte v rukou katechezi pro vedení setkání mariánské mládeže. Dlouho jsme neměli vlastní materiál, proto jsme si pomáhali zpracovanými tématy jiných společenství. S pomocí mnohých ochotných lidí, kterým upřímně děkujeme za pomoc, se nám podařilo pro vás vytvořit pomůcku s tématy vhodnými pro naše setkání.

Katecheze obsahují formační materiály Sdružení mariánské mládeže zpracované podle polských příruček a vytvořené materiály pro čekatele, potřebné před přijetím do Sdružení.

Nic není dokonale ani člověk, proto ani naše katecheze nemusí vyhovovat všem. Doporučujeme vám, abyste při jejich používání měli vždy po ruce pero a papír, zapisovali si své poznámky, připomínky a dobré nápady, které by je víc zkvalitnily.

Na závěr vám přejeme stálou horlivost v apoštolátě s mládeží, aby i touto službou byl oslavený všemohoucí Bůh a zachráněné duše pro věčný život. Až nám v tom i nadále pomáhá Panna Maria i Katecheze SMM.

PRACOVNÍ KOLEKTIV SMM

I. POZNEJME PANNU MARIII NA STRÁNKÁCH EVANGELIA

1. Maria v tajemství obětování

„On je ustanovený pro pád a povstání , pro mnohé v Izraeli a na znamení, kterému budou odporovat.“ (Lk 2,34)

Cíl: Představit Pannu Marii jako věrnou Boží služebnici, zvláště ve chvílích těžkých a nesrozumitelných.

Pomůcky: Kříž, zapálená svíčka

1. Úvod

Drazí mladí přátelé, dnešní setkání, tak jako každé začneme znamením svatého kříže. Udělejme ho dnes zvláště pěkně a zbožně.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen

Panna Maria, která souhlasila s Boží vůlí chce být poslušnou i při plnění židovských povinností. Po dnech radosti z narození děťátka – Božího Syna – s plnou důvěrou obětuje mého Syna Bohu Otci. Kolik radosti je v jejím čistém srdci, když přináší toho, kterého dostala jako dar pro mnohé. Ale i v této radostné chvíli její milující srdce probodává bolest – budou i tací lidé, pro které bude On nepřijatelný. V jejím srdci se zračí znak – znak hanby a ponížení, znak, který člověk přichystal Bohu – KŘÍŽ.

Každý člověk, když se stává Božím dítětem, je při křtu označen svatým křížem. Už od našeho narození (převážně) jsme „opečováváni“ tímto svatým znakem. To je začátek. Náš další život má stále víc činit tento znak viditelným, aby ti, kteří se s námi setkávají, mohli poznat Krista mezi námi. Kéž by všichni křesťané vydávali dobré svědectví o tom, že patří Kristu.

2. Práce ve skupinách s texty (mladí najdou, předčítají texty – rozbírají je)

Texty: Lk 6, 6-11 (Uzdravení v synagoze – Ježíše chtějí zničit pro dobro)

Lk 5, 1-11 (Učení z loďky a velký lov ryb, kráčení za Ježíšem)

Lk 8, 26-38 (Uzdravení posedlého – zlí duchové ve sviních, lidé nechtějí Ježíše – volí si raději majetek)

Písmo svaté v žádném ze vzpomínaných úsecích nám nepředstavuje, jak se zachovala Panna Maria. Evangelisté nám nevyprávějí, jak reagovala na jednotlivé situace, ve kterých uctíval její Syn – Ježíš. Přece ale v jedné větě je obsažena celá Mariina moudrost i důvěra v Boží plán a jeho Matka „uchovávala všechna slova ve svém srdci“ (Lk 2,51).

To přečistě srdce probodené mečem bolesti ve chvíli obětování Ježíše ve svatyni ukryvalo poklad až po Golgotu. Tady s bolestí a věrností se otevřelo spolku se srdcem Ježíšovým probodnutým kopím vojáka.

Na Golgotě pod znakem hanby a ponížení nám ukazuje pravou cestu spásy. Odtud kříž – stává se rozpoznávajícím znakem.

„... a člověk se může svobodně rozhodnout, jestli chce kráčet s Ježíšem anebo proti němu.

3. Meditace. V čase meditace hoří svíčka a máme před sebou kříž.

Zamyšlení: jak reaguji a jak se zachovám v různých životních situacích, např.:

- když jdu okolo kostela – jestli mi stojí zato přiznat se ke Kristu pokřizováním se
- na diskotékách – jestli odolám alkoholu, cigaretám kvůli tomu, že jsem křesťan
- svědectví ve škole, práci, ..., zda se nestydím za Krista

4. Závěrečná modlitba

„Matko, která nás znáš, buď se svými dětmi. Pomoz nám ve chvílích, ve kterých se máme přiznat k tvému Synu Ježíši. Uč nás rozpoznávat pravé hodnoty. Přiveď nás k svému Synu. Buď s námi neustále. Pozdvihuj a zachraňuj nás Matko se srdcem zraněným. Amen

Poznámky:

2. Maria obětuje Ježíše i nás Bohu

Cíl: Na základě Písma svatého, Starého a Nového zákona, přiblížit Pannu Marii jako tu, která uskutečňuje své „fiat“ v tajemství oběti svého Syna Ježíše Krista.

Povzbudit k jejím následování v každodenních skutcích lásky k Bohu a k bližním jako výraz obětování se Bohu skrze Neposkvrněnou.

Pomůcky: kartičky na diskuzi

1. Modlitba – desátek růžence: „..., kterého jsi Pannu v chrámě obětovala“.

2. Úvod

S čím se spojují sportovní výkony. Na co myslíš, když vidíš spokojené sportovce stát na podiu po dosažení dobrých výsledků? Co potřebuje člověk, aby dosáhl svého cíle?

Když pozorujeme svět okolo sebe, zjistíme, jak rozdílné jsou životní cíle lidí a jejich způsob dosažení. Pro některé je cílem života získat dobré postavení v oblíbené oblasti, např. ve sportu, umění,... Jiní touží získat velké bohatství, kariéru.

Jako křesťané nemůžeme stavět pouze na pozemských věcech. Jsme pozváni dosáhnout nekonečné a nepomíjejícího dobra, kterým je věčný život v Bohu. Zamysleme se tedy dnes nad naší obětí, díky které můžeme dosáhnout našeho cíle.

3. Aktivita – rozdat kartičky, na každé je jedna definice oběti

Oběť – v dnešní době není moc oblíbená a je málo praktikována

Oběť = zřeknutí se nějakého prospěchu

= darování

= námaha a každodenní práce

= utrpení.

4. *Oběti ve Starém zákoně*

Už ve Starém zákoně se setkáváme s oběťmi, které byly projevem úcty, oslavy a chvály Pána Boha.

Práce ve skupinách: Vyhledání textů, jejich přečtení a analýza

1. skupina: Gn 4, 3-7 (Kain a Ábel)
2. skupina: Gn 8, 20-22 (Noe, spojenectví)
3. skupina: Gn 22, 1-12 (Abraham, Izák)
4. skupina: Ex 12, 1-14 (Pascha Izraelitů)
5. skupina: Ex 13, 1-3 (Bohu patří prvenství)

Oběti v Novém zákoně

Starý zákon nemůžeme pochopit bez Nového zákona. Ten druhý je naplněním prvního. Sám Ježíš Kristus hovoří, že přišel zákona naplnit a ne zrušit. On je tím, který dokonale naplní to, co Bůh zjevil skrz proroky Starého zákona.

Připomeňme si lidi z Nového zákona, kteří sloužili Bohu svými oběťmi:

- oběť vdovy (Lk 21, 1-4)
- daň v chrámě (Mt 17, 24-27)
- spor o daň (Mk 12, 13-17)
- pomazání v Betánii (Mt 26, 6-10)
- oběť za uzdravení malomocného (Mk 1, 40-44)

Poznali jsme mnoho osob a jejich obětí. Jedny byly milé Bohu, jiné nebyly přijaté. Každý z nás dostal mnoho darů, ze kterých je největší dar života a víry. Jak máme tyto dary využívat? Kdo nám ukáže smysl našeho života a víry.

1. Maria je vzorem obětavé lásky

a) Maria obětuje Bohu Ježíše:

Když čteme Písmo svaté (Lk 2, 22-24), nacházíme překrásný vzor k následování. Maria, Marka živého Boha, vtěleného slova, poslušná zákonu, přináší svého milovaného Syna, aby ho obětovala Bohu Otcí. Přináší Ježíše do chrámu, do kterého Ježíš nepřichází jako Pán, ale jako služebník Zákona, který nařizoval, aby čtyřicátý den po narození prvorozeného byla darována oběť v chrámě pár hrdliček nebo dva malé holoubky. Takovou oběť museli přinášet chudí lidé, kterým se dítě narodila v maštali (porovnání Ex 13, 1-15). Tato scéna má v sobě něco z tajemství **bolestného růžence**. Panna Maria odevzdala Bohu oběť za svého Syna a každá oběť vyžaduje sebezapření a zřeknutí. Tímto nás Panna Maria učí obětovat se a důstojně kráčet k dobru a spravedlnosti navzdory různým životním těžkostem.

b) Jsem dítětem Panny Marie, ona mě obětuje Bohu:

Panna Maria ve chvíli Zvěstování říkala Bohu „ano“, souhlasím s tvou vůlí Bože. Vyvrcholením jejího „fiat“ bylo spoluutrpení s Ježíšem při bolestné oběti na Kalvárii. Sám Ježíš na Golgotě daroval nám, tobě i mně, Marii za Matku. On sám dal mě i tebe pod její ochranu. Ona je tvou Matkou. Ona obětuje mě i tebe Bohu Otcí jako své milované děti.

- Jak souvisí moje odevzdání se Neposkvrněné s každodenním všedním životem, ve kterém je třeba tolik obětí a odříkání.
- Pamatuji si na svůj slib, že budu následovat Mariiny ctnosti?
- Jakým způsobem se připravím na velkou chvíli, ve které Bůh bude ode mě očekávat oběť pro druhé lidi, mé bližní?

Předsevzetí: Chci být Mariiným dítětem do konce svého života, proto ji s důvěrou prosím, aby mě naučila pravé oběti, odříkání.

6. Píseň a modlitba

Jako dítě v náručí matky
s důvěrou setrvám v tebe
a poslouchám v radostném usebrání,
co nařizuješ pěkného udělat?
S tebou matko, se ničeho nebojím,
jsi stále se mnou.
S tebou matko proměním svůj život
světlem evangelia.

3. Maria se podílí na spasitelném díle Syna

Cíl: Poukázat na účast Panny Marie v díle vykoupení světa na základě Písma svatého (Lk 2, 25-35). Povzbudit k plnění Boží vůle zvláště ve chvílích těžkých a nesrozumitelných podle vzoru Marie.

Pomůcky: Písmo svaté.

1. Modlitba

„Nespokojená jsou, Matko, naše srdce,
povrchní radostí život naplněný.
Nespokojená a smutná jsou naše srdce,
protože jsem s Tvým Synem málo sjednocená.
Proto nás spoj se svým Synem,
vždyť ty jsi se s Bohem nejvíce sjednotila,
vždyť ty jsi Matkou Spasitele světa,
vždyť ty jsi v sobě spojila nebe se zemí.“

anebo píseň: „Když ti je smutno a nic ti nevychází...“

2. Rozhovor – co je to utrpení?

Přečteme si část z Písma svatého, ve kterém se objevuje otázka utrpení. Obrátíme pozornost na slova oznamující utrpení a bolest Boží Matky.

a) Dnes se pokusíme na základě tohoto úryvku najít odpověď na otázky: Jaký smysl má utrpení? A jaká je účast Nejsvětější Panny Marie na díle vykoupení?

Simeon se obrací přímo k Boží Matce, protože z vnuknutí Ducha svatého ví, že její dítě je Synem Božím. Říká slova: „... a tvou duší pronikne meč“, předpovídá Panně Marii v této radostné chvíli budoucí utrpení, když lidé odvrhnou jejího Syna, když mu budou odporovat a spoluúčast na umučení Krista Vykupitele, Maria mlčí. Vždyť při zvěstování souhlasila se vším, co jí Bůh připravil, odevzdala se úplně do jeho vůle. Se Synem bude trpět i jeho Matka.

Na chvíli se spojíme s naší pozemskou Matkou, jak je velmi znepokojena, když se některému z jejích dětí křivdí. Je to ovšem jen slabý stín před nesmírným utrpením Boží Matky.

b) Spoluutrpení na Kalvárii

Podívejme se na Pannu Marii, která stojí pod křížem svého Syna. Zde se vyplnilo proroctví. Simeona předpovídaná před více než třiceti roky. Srdce svaté Matky je probodnuto mečem. Krev a život, který Ježíšovi darovala v této chvíli odevzdává Bohu Otci. Nastává velká hodina v jejím životě.

Při pohledu na Matku Vykupitele trpící pod křížem řekněme slova modlitby svatého Bernarda: „*Ó požehnaná Matko, když Tvůj Syna odevzdal ducha, ukrutné kopí, otevírající jeho bok, nedosáhla už jeho duši, ale probodla Tvoji; jeho duše už tam nebyla, ale Tvoje se nemohla odtrhnout od kříže.*“

Ve dvojicích
vysvětlete význam
textu: Sama Boží Matka
pravdu o své spoluúčasti na
zvláštní svědectví
se oválný obraz otočil,
písmenem M a pod ním
Poznala jsem je dobře,
druhé bylo probodnuté
vysvětluje následující
spasil nás svým utrpením a
stojící pod křížem. Maria
trpěla spolu s ním. Písmeno „M“
znamená její jméno, je připojena ke
Kristovu kříži jako spoluúčastnice
na vykoupení lidského rodu. Srdce
Marie pobodené mečem výrazně
ukazuje na slova Simeonova prorocství.

z paměti nakreslete zadní část medailky a symbolů. Diskuze v duchu následujícího nám ve zjevení na Rue du Bac odhalila díle vykoupení. Svatá Kateřina podala v následujících slovech: „Zdála se mi, že viděla jsem kříž vyčnívající nad přesvaté srdce Ježíše a Panny Marie. protože na jednom byla trnová koruna a mečem. Druhá strana medaile nám pravdu: Syn Boží se stal člověkem, smrtí na kříži přítomností své Matky zůstala v blízkosti svého Syna. Ona

Pohledme na Pannu Marii. Celý její život je poznamenán bolestí – spásitelskou bolestí a bolestí utrpení. Dítě Marie následuje svoji Matku. Smysl medaile pochopíme, když se více staneme dětmi Boží Matky. Chceme vnést do života obsah našeho zasvěcení. Proto slavnostně slibujeme na začátku naší cesty s Marií, že jí budeme věrní. Ale budeme tak jako ona – až pod křížem? Jak snášíme každodenní nepříjemnosti? Pamatujme, že se můžeme stát pomocníky boha i jeho království a to hlavně přes svoje modlitby a utrpení.

4. Modlitba

„Matko Boží, obětovala jsi věčnému Otci svého Syna. Odevzdala jsi mu svůj největší poklad a přijala jsi předpověď o spoluutrpení s Kristem. Pomoz nám, Matko, probudit v sobě velkodušné srdce podobné tvému, které se nelekne žádné oběti tak potřebné pro záchranu člověka. Amen.“

Hymna SMM: „Tam, kde Matka sklání hlavu“, „Čekají tě nástrahy“.

Desátek radostného růžence – 4. tajemství: „... kterého jsi, Panno, v chrámě obětovala“.

4. Maria a misie

Cíl: Přiblížit Pannu Marii jako první misionářku a uvědomit si, že každý misionář ji následuje a ctí.

Pomůcka: Písmo svaté (Lk 2, 22-35), misijní fotografie, svíce, malé kalíšky pro účastníky.

1. Zapálení svíce a krátká píseň: „Hodně je těch, kteří čekají na evangelium“. Účastníci si prohlíží fotografie.

2. Úvod

Jak jste si všimli, dnes se na setkání pokusíme přesvědčit o tom, jak velmi je Panna Maria ztotožněna s misii, a jak misie nemohou vznikat bez Marie a jejího Syna Ježíše.

Evangeliové rozjímání:

Zavřeme oči. Pokusme se spojit s Boží rodinou. .Vejděme do atmosféry chrámu v Jeruzalémě. Je tu hlučno, slyšet je smích i pláč dětí, radost rodičů. Přes práh chrámu vchází různí lidé, jedni bohatí, druzí chudí. Stařec Simeon, tak jako každý den, přišel i dnes puzený neviditelnou silou a ustavičnou otázkou: „Možná to bude dnes?“ Blíží se Maria nesoucí dítě. Vnitřní hlas mu říká: „To je on!“ S pocitem nevýslovné radosti a pokory prosí, aby mohl vzít dítě do náruče. Překvapená, šťastná Maria podává Ježíše. A když oči člověka s bílými vlasy vzhledly k nebi z chvějících úst vyšel zpěv vítězství a radosti: „... protože moje oči uviděly tvou spásu, světlo k osvícení pohanů a slávu Izraele, tvého lidu“.

„Na osvícení pohanů“. – znamenala tato slova něco nového pro Marii? Ne. Ona věděla, že Mesiáš nepřišel jen pro Židy, ale i pro pohany. Vždyť už v domě svaté Alžběty pronesla prorocká slova: „Blahoslavít mě budou všechny národy...“. Všecky, tedy i pohanské. Panna Maria měla pravdivé poznání o Mesiášovi a Simeon z Božího vnuknutí toto poznání potvrdí.

Ty jsi dítětem Marie. S důvěrou nosíš anebo budeš nosit její medaili na modré stuze a radostně říkáš: „Patřím do sdružení Mariánské mládeže“. Zamysli se, co uděláš, abys následoval Marii v hlásání Krista. Můžeš i ty být misionářem? Pán Bůh volá, jen některé do přímého boje, to znamená do misijních území, k přímé službě pohanům, ale všechny křesťany, tím víc Mariiny děti, mají privilegium – závazek – stát se misionáři – v rodině, v sousedství, ve škole, v práci, ve městě, na vesnici, a autobuse i při odpočinku. Jednoduše VŠUDE!!!

Svatý Pavel říká: „*Běda mi, kdybych nehlásal evangelium.*“

Ty – následovatel Marie – první misionářky, též můžeš nosit Krista těm, kteří ho ještě neznají. Každý mladý člověk se může zapojit do velkého misijního díla. Stačí mít otevřené srdce, obětavé srdce a upřímný vztah k Ježíši.

3. Modlitba (každý účastník ať si zapálí kalíšek od svíčky postavené uprostřed fotografií a připojí se k modlitbě)

„Jsem dítě světla, zapal svoji svíce od mé svíce – a osvíťí tě Kristus, světlo milosti. Bude nám hned oběma světleji. Zaneseme světlo tam, kde je tma. Neboj se tmy, světlo nám vystačí až na konec cesty.“

„Od jedné svíce tisíc svící zapálíme.“ (P. Andrej Madej, OM)
Píseň: „Pán zastavil se na břehu.“

Historie papežského misijního díla dětí (PMMD):

V 19. století misionáři pracující v Číně prosili o pomoc pro tamější opuštěné a umírající děti. Jejich prosba se zvláště dotkla srdce francouzského biskupa Karola de Forbin Jansona. V roce 1843 založil misijní dílo dětí, přes které se našly francouzské děti pomocí čínským dětem. Dílo začalo vznikat také v jiných zemích Evropy a světa. Dnes papež, zodpovědný za celou církev, odevzdává darovanou pomoc těm, kteří ji nejvíce potřebují. Úplný název díla: Papežské misijní dílo dětí (PMMD). Malá skupinka – to je misijní ohnisko. Spolu můžeme zapálit celý svět Boží milosti.

Cíl PMMD

Jsem misionářem tzn. Že pomáhám dětem v misijních krajinách modlitbou, obětí, odříkáním, aby tak všichni lidé na celém světě se radovali z poznávání a sjednocením se s Ježíšem Kristem už tady na zemi, a potom na věčnosti.

Patroni PMMD

Dítě Ježíš – hlasatel evangelia poslaný od Boha

Maria – první misionářka nesoucí Krista

Svatá Terezie od dítěte Ježíše (sv. Terezička Ježíškova) – misionářka přes modlitbu a oběti

Svatý Vincent de Paul – zakladatel kněží – misionářů a Dcer křesťanské lásky – nosící Krista chudým a ubohým – přes skutky milosrdenství.

Sváteční dny PMMD

Slavnost Zjevení Páně – 6. ledna – Misijní den dětí

Misijní týden – od 3. říjnové neděle

Každá 1. neděle v měsíci

Vzpomínka na svatou Terezičku – 1. října

Vzpomínka na svatého Vincenta de Paul – 27. září

4. Závěr: Misijní modlitba dětí

„Pane Ježíši, toužím se stát pomocníkem misionářů a šířit pomoc duchovní a materiální dětem z misijních krajích, dětem, které tě neznají, dětem bez domova a opuštěným, dětem trpícím hladem a zbavené veškeré laskavé starostlivosti. Obětuji ti za ně každodenní modlitby, práce, učení, dobré skutky a také oběti z drobných odřeknutí – na chléb pro hladové, na léky pro nemocné, na učení a katechezi pro všechny, na velkou radost ze sjednocení se s tebou. Amen.“

Úloha pro mládež: Sběrka poštovních známek: (vystřížení s 1 cm okrajem okolo). Znamky poslat na misie, soutěž ve sbírání známek).

Poznámky:

5. Maria přijímá Boží vůli zvěstující utrpení

*„A tvou duší pronikne meč.“
radost – úzkost – důvěra*

Cíl: Poznávat Pannu Marii jak v důvěře vůči Bohu přijímá těžkosti, utrpení a snažit se ji následovat.

Pomůcky: Písmo svaté (Lk 2, 35; Ž 22, Iz 53)

1. Modlitba. Píseň „Maria, Matko bolestná“

2. Úvod

Naše následující setkání budeme opět věnovat analýze 4. tajemství radostného růžence.

Čtyřicátý den po narození Ježíše jej nese Maria do chrámu. Boží Matka hledí s radostí na dítě, které podává Simeonovi. Ten žehná šťastným rodičům a Marii říká vážně slova „... a tvou duší pronikne meč“. (Lk 2, 35)

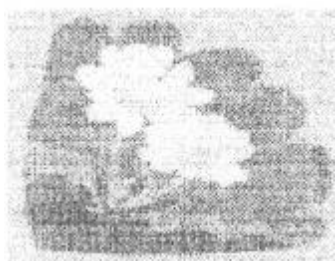
Že by tato slova byla něčím novým pro Marii Matku Božího Syna? Že by Maria, služebnice Pána odevzdaná službě v chrámě jako dítě, a potom říkající slovo „fiat“, neznala knihu proroka Izaiáše? Nebo žalm 22 byl pro ni neznámý. Přece už ve Starém zákoně Mesiáš – Syn Boží byl nazýván jako muž bolesti. Jak by tedy Matku Mesiáše mohlo minout utrpení a bolest?

3. Čtení z Písma svatého může být ve skupinách.

Poslouchejme, co k nám mluví prorok Izaiáš (Iz 52, 13-53, 12) a co čteme v knize Žalmů (Ž 22, 2-20) anebo se nás Starý zákon netýká?

Copak Bůh hovořící slovy žalmisty a proroka nám nechce říct to, co brzy říkal Ježíš? „*Kdo jde za mnou a nechce nést svůj kříž, není mě hoden*“. „*Kdo nebere svůj kříž a nenásleduje mě, nemůže být mým učedníkem*.“

My jsme děti Panny Marie. A ona je Matkou Božího Syna – umučeného a ukřižovaného pro nás. Utrpení bylo, je stále bude aktuální. Celý náš život je poutí na cestě od Otcova domu. Je poznačen utrpením , bolestí. Každodenně se obracíme na Boha Otce – „... buď vůle tvá, jako v nebi tak i na zemi.“ Prosme tedy Pannu Marii, aby i nás naučila přijímat Boží vůli, která je někdy pro nás i těžká a nesrozumitelná, jako ji přijímala i ona.

4. a) Modlitba – přečíst verše:

„Tichostí splnit Boží vůli,
v tichosti bližním ulehčit,
v tichosti milovat lidi, Boha,
tichost – to je svatá cesta.

V tichosti si odříkat, obětovat,
v tichosti bolest ve svém srdci ukryt,
v tichosti nářky v něm skrývat,
tichost, skrytě slzy prolévat.

Tichost, když lidi mučí,
tichost, když tě trápí pokušení,
v tichosti snášet proměny života,
v tichosti s Ježíšem kříž nést...“

b) desátek radostného růžence – 4. tajemství

c) vzývání

„Bolestná slova, která ranní
jako meč čistou duši
Matku Spasitele –
kterému budou protiřečit...
a tvou duši bolest pronikne.

Maria přichází dar odevzdat,
dar nekonečně velký
- Syna svého a sebe...
Však slova Simeona:
proroctví připomínají
a velká muka Mesiáše jsou
předpovědí Izaiášových slov.

Už teď ví, co čeká
její dítě – Ježíše,
už ví, co při tom ona
bude muset vytrpět.
Ale nezříká se oběti,
hledí jen v bolestném zamyšlení
na dar – „světa vykoupení“,
které drží ve svých rukách
a sama je s tím to darem spojena obětí ...
Potom plná oddanosti, spolehnutí
s důvěrou pronáší k Bohu –
„fiat“ – ať se stane!
A začala obět Matky a Syna.

Poznámky:

6. Maria odevzdává Ježíše Simeonovi a každému z nás

Cíl: Poukázat na Pannu Marii, která dává svůj největší poklad - Ježíše, do křehkých hříšných lidských srdcí. Povzbudit mladé k velké věčnosti za eucharistii a také k časté návštěvě eucharistického Krista.

Pomůcky: Písmo svaté, růženec, kartičky s přichystanými otázkami pro jednotlivé skupiny, texty písní

1. Modlitba a píseň o eucharistii

2. *„Bůh tak miloval svět, že nám poslal svého jednorozeného Syna, aby každý, kdo v něho věří, nezhynul, ale měl život věčný.“*

Tato slova jsme vícekrát slyšeli z listů evangelia. Poukazují, jak Bůh vychází vstříc člověku, kterého miluje láska bez hranic a podává mu svoji dlaň za pomoci Panny Marie. Od chvíle jejího neposkvrněného početí přes její fiat při Zvěstování, obětování Ježíše v chrámě, podání Ježíše do rukou Simeona, až po kříž, kde umírá. A nakonec Syn Boží dává svoji Matku a ustanovuje eucharistii.

Dnes se zastavíme nad tajemstvím darování Ježíše přes Marii nám hříšným lidem. Pokusme se odpovědět před Bohem i před sebou samým - jak přijímám já mně darovaného Ježíše?

3. Práce ve čtyřech skupinách:

Každá skupina se bude skládat ze tří osob představujících Marii, Josefa a Simeona. Po přečtení textu Lk 2, 22-35 každá skupina dostane za úlohu pomocí vlastních slov, gest, oblečení atd. ztvárnit dané téma.

1. skupina

Jak podle tebe vypadalo setkání svaté rodiny se Simeonem (můžete obohatit dialog svými slovy)

2. skupina

Ukažte, jak by vypadalo setkání svaté rodiny se Simeonem, když by nepoznal v dítěti Mesiáše, Ježíše Krista

3. skupina

Jak v dnešní době Panna Maria dává Ježíše lidem? (ve scénce ukažte příklad tohoto obdarování)

4. skupina

Jak se vyvíjí situace člověka, když nepřijímá Ježíše (do svého srdce, života)? Předved'te to ve scénce.

Po předvedení scének jednotlivých skupin vyjádří každý účinkující svoje pocity z představované postavy např. pomocnými otázkami: Co jsi cítil, když jsi přijímal Ježíše? Shodovalo se to s tvou současnou situací, chtěl bys, aby se to uskutečnilo ve tvém životě?

Maria vědomá si Božské podstaty svého jednorozeného Syna je poslušna židovskému chrámu. Přináší do chrámu maličké dítě. Vidí člověka, který s radostí očekává, aby do svých chvějících se rukou přijal toho, kterého předpověděli proroci. Maria, jako každý starostlivá matka, podává Ježíše do upracovaných, drsných lidských dlaní. Kolik radosti cítil Simeon, který jako první z lidí po Marii a Josefovi drží na svých rukou Božího Syna. Už nic víc od Boha neočekává, přeje si jen pokojnou smrt „... neboť moje oči uviděly spásu světa.

My bychom se také chtěli ocitnout v takové chvíli, ale zamysleme se. Copak sám Ježíš v tisících lidských – kněžských dlaních? Copak my nejsme v daleko lepší situaci, když můžeme přijímat Ježíše v eucharistii. Bůh nám skrz Pannu Marii dává všechno, i svého Syna, abychom mohli být jeho bratry teď i na věčnosti. On nám nedává pouze touhu po něm, ale i lásku, kterou můžeme milovat jeho, svého bližního a v něm skrytého Boha.

Simeon je pro nás vzorem, jak máme ctít Ježíše a s jakou radostí máme po něm toužit.

4. Krátké zpytování svědomí + modlitba

Zamysleme se:

- *Je můj život radostným očekáváním Ježíše a jeho Matky?*
- *Prosím Pannu Marii, aby mi udělila milost být hodným k přijímání eucharistie?*
- *Jaké je moje setkání s Ježíšem po svatém přijímání?*
- *Děkuji Panně Marii za to, že dala svého Syna mně hříšnému?*

„Maria, ty z Otcovy vůle neseš Ježíše do chrámu lidských srdcí. Pomoz nám, abychom tvému Synu přítomnému v eucharistii, s láskou otevřeli dveře našeho srdce. Amen.“

5. Modlitba: 5. desátek růžence světla: „Ježíš, který ustanovil svátost oltární.“

„Připravené je moje srdce, Pane, abys přišel a zůstal v něm. Nic víc ti nemohu říct, nic víc ti darovat, v maličké hostii ukryty, v bílém kousku chleba, ty sám přiházíš každý den pod baldachýnem nebe. I tebe moje dlaně s radostí přijmou a kéž v tvém srdci navěky zůstanu. Amen.“

II. MODLÍME SE SPOLU S MARIÍ A SKRZ MARIÍ

1. Prosebná modlitba

Cíl: Upozornit mladé, že při prosbě Boha o pomoc máme zaujmout postoj důvěry vůči Bohu – Otci a spolehnout se na Boží vůli. Při svých modlitbách se zaměříme i na potřeby jiných lidí.

Pomůcky: Písmo svaté, malé kartičky papíru, fixy anebo pera, svíce.

1. Modlitba se zapálenou svící

„Pane Ježíši, když jsi trpěl v Getsemanské zahradě, prosil jsi Boha: „Otče, je-li možno, odejmi ode mě tento kalich, ale ne má, ale tvá vůle ať se stane.“

Nauč nás v takové důvěře a odevzdanosti vůči našemu nebeskému Otci.

Otče náš...

Vybídneme mladé, a by na kartičky napsali svou prosebnou modlitbu a přečetli ji.

2. Přednesli jste své prosby Bohu v očekávání a s nadějí, že vás vyslyší. Když dítě neumí něco udělat, jde k rodičům a u nich hledá pomoc. Tak i křesťan, když zjistí svoji bezmocnost, se obrací nejčastěji na Boha, svého Otce a prosí ho o pomoc.

Svatá Monika nám dala příklad vytrvale prosebné modlitby. Hodně roků se modlila za obrácení svého Syna, Augustina. Její modlitba byla vyslyšena. Po delším čase se Augustin obrátil, stal se knězem, později biskupem, dosáhl velké svatosti. Říká: *„Měla jsem jedno velké přání, kvůli kterému jsem chtěla trochu déle zůstat na tomto světě, abych tě před smrtí uviděla jako křesťana – katolíka. Bůh mi daroval víc než jsem chtěla, protože vidím, jak jsi opovrhnul dočasným štěstím a stal se jeho sluhou.“*

Pán Ježíš nás zve k prosebné modlitbě slovy i příkladem. Sám prosil svého Otce a jednotu Církev, o odejmutí kalicha utrpení a stejně nás povzbuzuje Panna Maria (Jn 2,3).

Přečtěme si část z Písma svatého, kde Ježíš prosil svého Otce – Lk 22, 39-46.

3. Dialog pomocí otázek.

- Jak se modlil Pán Ježíš? Jak vyslovoval svoji prosbu?*
- Pro splnění naší prosby je podmíněné Boží vůlí? (Ne všechno, o čem prosíme, je pro nás dobré. Bůh nejlépe ví, co potřebujeme.)*
- Proč vlastně Ježíš povídal: „Každý, kdo prosí dostane.“, někdy máme dojem, že nás Bůh neslyší. (Prosíme Boha o něco, co by nám překáželo dosáhnout věčné spásy. Bůh nám nechce dát špatné dary. Bůh nám dává víc, než o co prosíme.)*

Např. Ježíš v Getsemanské zahradě prosil Otce, aby o něho odejmul kalich utrpení. Bůh ho nevyslyšel, vždyť skrz své utrpení měl Ježíš spasit svět, ale poslal mu na pomoc anděla, který ho posilnil. Bůh obdaroval svého Syna chválou a slávou věčného života po zmrtvýchvstání.

d) *Proč jsme povinni modlit se za sebe a za druhé, když Bůh ví, co potřebujeme? (Bůh, který sice zná naše potřeby, přesto chce, abychom ho prosili, protože modlitba nás učí pokoře a odevzdanosti vůči němu. Díky ní si uvědomujeme naše chyby, nedokonalosti a závislosti na něm.*

Modlitba za druhé vyjadřuje a současně zdokonaluje naši lásku, činí ji více nezištnou (nesobeckou). Naší modlitbou jsme povinni obejmout všechny, celý svět, církve, živé a mrtvé a také sebe sama, jak to děláme ve všeobecné modlitbě při mši svaté.

4. Spontánní modlitba. Po každé prosbě můžeme říct: „Ať se stane tvoje vůle.“ (Slova Panny Marie při Zvěstování.“

Poznámky:

2. Děkovná modlitba

Cíl: Zdůraznit potřebu děkovné modlitby, učit se děkovat Bohu a Marii.

Pomůcky: Písmo svaté

1. Modlitba - Magnificat

„Matko naše, přejeme si tak jako ty děkovat Bohu. Pomoz nám v tom.“

Píseň: Magnificat (Taizé)

2. Úvod

- Kterého dne přišlo k Ježíšovi deset malomocných, kteří ho prosili o pomoc. Poslechněme si slova evangelia připomínající toto setkání (Lk 17, 11-19).
- Svatý Lukáš popisuje ještě jednu událost – setkání Panny Marie s Alžbětou. Při tomto setkání, Boží Matka pronášela nádherná slova díky a chvály k Bohu za všechno, co jí udělal, čím ji obdaroval. (Lk 1, 46-55).

3. Animátor poprosí mladé o přípravu pantomimy z první nebo druhé biblické události. Po předvedení může následovat rozhovor:

- Jaký je postoj Panny Marie v Magnificatě? (pokora, vzdávání díky, milost, radost, nadšení z Boha?)
- Který z deseti malomocných je podobný Marii a proč? (Uzdravený samaritán, protože poděkoval Bohu).

Často prosíme Boha o něco, a když je naše modlitba vyslyšena, zapomínáme mu poděkovat. Anebo zapomínáme poděkovat, když se zdá, že se všechno jakoby dobře vyřešilo. Abychom mohli Bohu poděkovat, je třeba si uvědomit dary, které jsme od něho dostali. Když někdo nepoznal velikost Boha, ani jeho darů, ten necítí potřebu děkovat ani chválit. Těžko poděkuje člověk, který si myslí, že Bůh je povinen splnit mu všechna jeho přání a prosby, protože si to zaslouží, např. kvůli svým dobrým činům nebo dlouhotrvajícím modlitbám. Pýcha překáží vděčnosti.

4. Modlitba díky spontánně doplněná zpěvem.

Účastníci si ve chvílích ticha připraví modlitby za všechno, co Bůh vykonal v jejich životě, čím je obdaroval. Děkují spontánně. Po každém zpěv: Díky Ti, Pane nebo Díky, Ježíši.

Na ukončení animátor předčítá text žalmu, který vyjadřuje vděčnost Bohu za jeho dílo spásy: Ž 147.

Poznámky:

3. Odprošující modlitba

Cíl: Uvědomit si, že skrze hřích se odvracíme od Boha, což nás nemá jenom ponořit do žalu a následující lítosti, ale také máme zlo nahrazovat dobrem.

Pomůcky: Písmo svaté, rozmnožené texty žalmu 51.

1. Modlitba

Spontánní vzývání: Odpusť, promiň skrze Pannu Marii.

Desátek bolestného růžence.

„Maria, útočiště hříšníků, oroduj za nás.“

2. Úvod

Dnešní setkání jsme začali odprošující modlitbou. Každý z nás je hříšný, proto má často odprošovat Boha za svoje zlé činy (po špatném skutku při večerním zpytování svědomí...) a snažit se napravit své urážky ještě horlivější modlitbou, skutky lásky, pomoci bližním, ve kterých je přítomný Ježíš Kristus. Písmo svaté často mluví o lidech, kteří litovali svých zlých skutků, odprošovali Boha a začali novým život. (Zacheus, sv. Petr, marnotratný syn z podobenství, ve Starém zákona např. král David).

Panna Maria byla bez hříchu, a proto nemusela nikdy odprošovat Boha.

3. Žalm 51 vyjadřující modlitbu hříšníka.

Animátor rozdává texty žalmu. Každý z účastníků si čte potichu a podtrhne si věty, které ho oslovily. Dialog o přečteném žalmu.

Když zarmoutíme Pána Boha svými hříchy, nedbalostí, zlovyky či slabostmi, máme ho odprosit. Může nám k tomu pomoci každodenní zpytování svědomí zakončené lítostí a odprošením.

4. Chvilka ticha a zpytování svědomí.

Modlitba lítosti.

„Otče náš“ a „Zdrávas Maria“ za ty, kterým jsme v minulosti ublížili.

Poznámky:

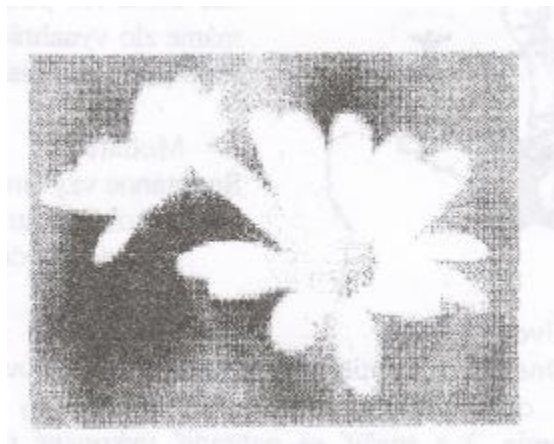
4. Rozjímavá modlitba

Cíl: Seznámit se s rozjímavou modlitbou. Učit se chválit Boha žalmy.

Pomůcky: Písmo svaté, texty žalmů, magnetofon, svíce, obrázky.

1. Modlitba

Pomalou, při tiché a jemné rozjímavé hudbě přečíst text žalmu 95 nebo 96. „Bože, v tobě žijeme, hýbeme se a jsme, pomoz nám na to stále myslet.“

2. Úvod

- a) Jsme rádi s přáteli, ale ne vždy cítíme potřebu rozhovoru. Stačí, když jsme spolu, že se máme rádi.

Při poslední večeři svatý Jan – evangelista položil svoji hlavu na hrud' Pána Ježíše a tak setrval (por. Jn 13, 23).

- b) Jednoho dne farář z Arzu přišel otevřít kostel. Před branou čekal starý vesničan. Na otázku kněze, co ho přivádí tak brzo do kostela, odpověděl: „To je moje nejkrásnější chvíle v celém dnu, přicházím před svatostánek hledat sílu a pomoc.“ Kněz se ho ptal: „A co říkáte Pánu Bohu?“ „Nic mu neříkám, dívám se na něho a on na mě.“ Kněz se podíval na staříka a zamyslel se.

Existuje taková forma modlitby, která spočívá v tom, že Bohu nic neříkáme, o ničem nepřemýšlíme, nad ničím neuvažujeme. Prožíváme jen blízkost a lásku Boží. Zůstáváme před Bohem beze slov.

Je to podobné jako nadšení, které prožili Jan, Jakub a Petr na hoře Proměnění. Svatý Petr se zmohl jen na slova: „Pane, je nám tu dobře.“ Naučme se takto modlit: v tichosti zůstat před Bohem. Jednoduše prožívat jeho blízkost a lásku vůči sobě. Někdy místo radosti a pocitu blízkosti Boha máme dojem, že naše slova padají do prázdna, že nás Bůh neslyší. Modlitba se stává namáhavou, těžkou a únavnou. Tehdy můžeme sáhnout po textech žalmů, které nám pomůžou oživit naši modlitbu. Důležité je vytrvat.

3. Rozdání textů žalmů. Čtení potichu (za poslechu hudby). Na viditelném místě umístíme různé obrázky vyjadřující krásu přírody, světa. Mladí čtou verš žalmu, který je zaujal. O přestávce se může zazpívat píseň na oslavu Boha: „Uctívejme ho, chvalme ho...“ anebo jiné.

Poznámky:

Jak je možné uskutečnit setkání venku. Na chvíli se můžou mladí rozejít do přírody, zůstat v tichu a prožívat nadšení z všudypřítomného Pána Boha.

Jiná forma uskutečnění modlitební části setkání může být návštěva kostela, kde každý zůstane v tichu na libovolném místě. Po modlitbě se účastníci podělí se zkušeností modlitby, setrvání před Bohem a prožívání jeho přítomnosti (můžou to udělat i v malých skupinkách).

5. „A jeho matka uchovávala všechna tato slova ve svém srdci.“ (Lk 2,51)

Cíl: Naučit se uvažovat nad Božím slovem a praktikovat to modlitbou z Písma svatého. Podobně jako Panna Maria uvažovat nad událostmi ze života Ježíše Krista.

Pomůcky: Písmo svaté, svíce.

1. Modlitba

„Ty, Matko Boží, jsi velmi pozorně poslouchala slova svého Syna Ježíše Krista, protože jsi poznala jejich důležitost. Nauč mě cítit a milovat Písmo Svaté, vypros dar trvalého čtení a rozjímání nad „slovy života“, abychom podle nich usměřňoval svůj život. Amen.“

2. Úvod

Bůh hovoří slovy Písma svatého a vyzývá nás ke změně života. Dosvědčilo to hodně svatých, mezi nimi i svatý Augustin.

Jednoho dne, když přemýšlel nad svým životem slyšel hlas dítěte: „Vezmi si a čti.“ Pochopil, že si má přečíst část z Písma svatého tam, kde ho otevře. Přečtený text se ho tak velice dotkl, že se stal odrazovým bodem v jeho životě. I k nám chce Bůh mluvit. Jestli budeme číst a rozjímat nad Písmem svatým, Bůh nás bude formovat svým slovem a změní náš život.

Písmo svaté je jako dopis od Pána Boha, který nás miluje, proto s úctou a vděčností máme číst jeho slova a uvažovat nad nimi.

3. Jak číst Písmo svaté, aby nám pomohlo modlit se?

- 1) Uvědomit si přítomnost Boha
- 2) Poprosit Ducha svatého o světlo a milost porozumět Božímu slovu.
- 3) Přečíst text z Písma svatého a zamyslet se.
- 4) Zeptat se Pána Ježíše: „Co mi chceš říct těmito přečtenými slovy?“, a zůstat v tichosti rozjímavé o nich.
- 5) V návaznosti s tímto, co nám vnukne Duch svatý, Boha chválit nebo mu děkovat nebo ho prosit anebo odprošovat.

Důležité je číst Písmo svaté pomalu, rozjímavě. Nejlepší je začít evangeliem podle sv. Lukáše. Někteří uvažuje nad veršem, na kterém náhodně otevřeli Písmo svaté a přijímají to jako zvláštní dar od Boha.

4. Aktivita

Mladí najdou v evangeliu podle sv. Lukáše libovolný text. (Lk 8, 19-21). Animátor setkání jej čte podle výše uvedených bodů. Dělá delší přestávky mezi jednotlivými verši. Chválí Boha, děkuje. V následujících několika minutách účastníci sami čtou jiný text evangelia podle výše uvedené metody.

5. Ukončení – spontánní modlitba

6. Moje modlitba

Cíl: Vytvořit své vlastní (osobní) modlitby.

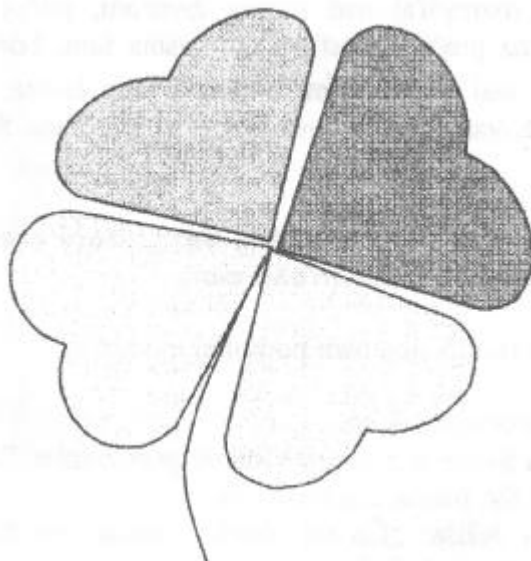
1. Modlitba – desátek růžence

2. Rozhovor

Máte telefon? K čemu slouží? Na komunikaci, spojíme se s přáteli, udržujeme kontakt. Modlitba je také jako telefon – udržuje kontakt a spojuje s Ježíšem.

Jak a co se modlíte? Kdy a proč se modlíte? (Abychom žili s Bohem).

3. Zopakovat základní druhy modliteb. Vytvořit 4 skupiny. Každý skupina napíše na různé barevné papíry modlitbu díky, chvály, odprošení a prosby. Potom je nalepí na plakát do lístků čtyřlístku.

4. Modlitba – pomodlíme se vytvořené modlitby.

Poznámky:

III. VÝSADY PANNY MARIE

1. Neposkvrněné početí Panny Marie

Cíl: Vysvětlit historii a obsah svátku Neposkvrněného početí Panny Marie

Pomůcky: pastelky, fixy, čtvrtky (papíry).

1. Modlitba: desátek sv. růžence + zvolání „Bez hříchu počatá...“

2. Na zázračné medaili je nápis „Bez hříchu počatá Panno Maria, oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme.“

Co znamená: „Bez hříchu počatá?“

- osvobozená od dědičného hříchu,
- svatá, plná svaté lásky, ctností a darů Ducha svatého,
- Boží dítě žijící v přízni s Bohem, neposkvrněné,
- nedotkl se jí žádný hřích.

3. Sama Panna Maria (nejen při zjevení 27.11.1830 sv.

Kateřině Labouré) se představuje jako „Neposkvrněné Početí“ v Lurdech (1858), ve Fatimě (1917) a v Bearaing (1932/1933).

4. Historie

Svátek Neposkvrněného Početí na východě existoval už v 6. a 7. stole, na západě v 9. stole. V celé Církvi se tento svátek uznává od roku 1708 a v roce 1854 papež Pius IX. Vyhláší dogma o Neposkvrněném Početí Panny Marie.

První, kdo jasně vyslovil a obhajoval svatost Panny Marie, byl svatý Ambrož a svatý Augustin. Ambrož ji nazývá: „Svatá Maria, sancta Virgo, beata Maria.“ Či-li: „Svatá Maria, svatá Panno, blahoslavená Maria.“ U Augustina je známa věta: „Všichni se musí považovat za hříšníky kromě svaté Panny Marie, u které – vzhledem ke cti Pána – nemůže být řeči o hříchu.“ Už ve 12. století se teologové shodli, že Panna Maria byla zbavena dědičného hříchu. Někteří říkali, že při početí Božního Syna z Ducha svatého, jiné se domnívali, že ještě před narozením v lůně Matky.

V Neposkvrněné Početí věřili především prostí lidé. Velcí světci a teologové to popírali. Jmenovitě např. Bernard, Bonaventura, Albert Veliký, Tomáš Akvinský. Jejich hlavním důvodem byl problém spojit termín Neposkvrněnosti Panny Marie se všeobecnou potřebou vykoupení. Mysleli si, že kdyby Panna Maria neměla dědiční hřích, nepotřebovala by být Ježíšem vykoupena a to by odporovalo dogmatu, že Ježíš Kristus je Vykupitelem všech lidí. S novou myšlenkou přišel až františkánský teolog Jan Duns Scotus (+1308), který našel termín „Předvykoupení“. Díky tomuto termínu až v 19. století došlo k vyhlášení dogmatu. Panna Maria tedy neruší první dogma – i ona – jako každý člověk – byla Ježíšem vykoupena, ale jiným způsobem než my. Nám Bůh při křtu odpouští dědičný hřích. Panny Marie se dědičný hřích nedotknul, byla vykoupena ještě před pádem do dědičného hříchu a to tak, že byla od něho uchráněna.

Avšak rozpory navzdory tomuto pokračují dále. Nakonec se zdá, že Panna Maria sama zasáhla roku 1830, když nápisem na zázračné medaili projevila přání být vzývána jako bez

hříchu počatá, což asi byla bezprostřední příprava na vyhlášení dogmatu o Neposkvrněném početí, které vyhlásil papež Pius IX. 8. prosince 1854. Na to Panna Maria poděkovala zjevením se v Lurdech. Sama se Bernardetě 25. března 1858 představila: „Jsem Neposkvrněné Početí“.

5. Dogma o Neposkvrněném Početí zní: „*Blahoslavená Panna Maria byla v prvním okamžiku svého početí uchráněna od každé skvrny dědičného hříchu jedinečnou milostí a výsadou všemohoucího Pána Boha, vzhledem k zásluhám Ježíše Krista, Vykupitele lidského pokolení.*“

6. Jaké známe symboly Neposkvrněné?

Nevěsta z Apokalypsy „oděná sluncem“, zavřená zahrada, zrcadlo bez chyby, archa Noeho atd.

Každá skupina si vybere jeden symbol, vysvětlí a nakreslí ho na papír.

7. Závěrečná modlitba.

Poznámky:

2. Panenství Marie

Cíl: Snažit se pochopit panenství Marie v kontextu židovských tradic a Písma svatého

Pomůcky: Písmo svaté

1. Modlitba

2. Panenství – dokonalá čistota znamená i stav i ctnost. Jako stav je tělesná neporušitelnost. Jako ctnost – zřeknutí se pohlavního zážitku = žít život pro Boží království.

Panna Maria je panna v plném slova smyslu – ve stavu i v ctnosti. Vyhledat v Písmu svatém části týkající se panenství Marie. (Iz 7,14; Mt 1,18; Lk 1, 26-28). Rozebrat je ve skupinách.

Odkud pochází vyznání: Panna panen, Panna ctihodná, Panna oslavená, Panna věrná?

Jak je tu nazývána Maria? Jaké hodnoty mají tyto definice?

- Panna = Maria
- jsou to rovnocenné definice.

3. Panenství v životě židovské tradice

Velmi málo se mluví o ženě – panně, protože panenství bylo nepochopené, dokonce potupené. Bezdětnost = hanba. Manželství a mateřství znamenalo úctu, dobré postavení, možnost dostat se mezi ty, co porodí Mesiáše.

4. Příklady svatých panen – Svatá Anežka, sv. Bernardeta, Maria Goretti, sestra Faustina. Je možné si vybrat životopis jedné z nich a povykládat si o něm.

Panna Maria je vzorem pro ty, kteří bojují o čistotu. Každý člověk musí usilovat o čisté srdce. Mariino panenství je hnací silou k uskutečnění vznešených ideálů. Vyzdvihuje lidskou přirozenost nad biologickou potřebu.

5. Jak Ježíš chápe panenství? (Mt 25, 1-13)

Panenství = království nebeské, duchovní čistota, čas očekávání, bdělost.

Dnes: panny = mladá děvčata před svatbou, symbol nevinnosti, čistoty.

Jak rozumět podobě panenství o deseti pannách?

Ježíš chce mít okolo sebe (ve svém průvodu) osoby pěkné duchem (čistota) a moudré (rozháznost). K setkání s Bohem sama čistota nestačí, je nutné stále bdít, dávat si pozor – „nezaspat“.

6. Závěr:

- v Marii Bůh vyvýšil panenství
- Bůh posvětil panenství – odtud „Svatá panna“
- Bůh uchránil panenství, protože ho nenarušil.

7. Modlitba – Loretánské litanie

3. Panenské mateřství Marie

Cíl: Vysvětlení pojmu panenské mateřství

Pomůcky: Písmo svaté, tabule, balicí papír, Slovník českého jazyka

1. Modlitba

2. Úvod pokusit se vysvětlit následující výrazy:

- „neposkvrněná“,
- „nejčistší“,
- „panna“,
- „neporušená“.

Neposkvrněná	Nemá žádnou skvrnu, chybu, není ničím ušpiněna, ideálně čistá, nemá nic zlého na svědomí
Nejčistší	Nejvyšší stav čistoty
Panna	Nevinná, neposkvrněná, nikým nedotknutá
Neporušená	Celá, úplná, nedotknutá

3. Komu patří tyto přívlastky? Marii.

4. Protiřečení:

- mateřství vylučuje panenství, buď matka nebo panna
- počátek mateřství – konec panenství

Jaký je smysl těchto protiřečení?

- poukazují na Boží všemohoucnost
 - o Co je nemožné u lidí, je možné u Boha.
- poukazují na výjimečnost Marie jako ženy
 - o Maria spojuje v sobě obě dvě ženská poslání
- panenství a mateřství
 - q Neposkvrněná – fyzická matka – fyzicky čistá
 - q Nejčistší – označuje tento svazek plný panenství a mateřství
Panna = mateřství bez porušení panenství
 - q Neporušená – Bůh neporušil v Marii panenství.

Postřeh a reflexe o panenství:

- ♥ dnes je panenství posmívané, vystavené na prodej,
- ♥ panenství v zasvěceném životě je víc než manželství, protože znamená úplné odevzdání se Bohu (Akt volby),
- ♥ pouze skrze dobré panenství do dobrého mateřství.

„Panna a Paní. Neposkvrněná Bohorodičko. Porodila jsi Boha a vtělené Slovo, a zůstala jsi Pannou před i po porodu. (Svatý Efrém)

5. Čtení z Nového zákona (2 Kor 11,2; Ef 5, 27) – o panenském svazku Krista s církví.

6. Závěrečná modlitba.

4. Božské mateřství Marie

Cíl: Vysvětlit pojem Božské mateřství Marie

Pomůcky: Loretánské litanie

1. Modlitba
2. Ujasnění pojmů: Bůh, Stvořitel, Spasitel, Vykupitel, Věčné Slovo, Kristus.
3. V jakém vztahu s Marií jsou tyto definice?
 - a) Svatá Boží Rodičko – loretánská litanie (LL)
 - b) Matka Stvořitelova (LL)
 - c) Matka Spasitelova (LL)
 - d) Matka Vykupitelova (LL)
 - e) Matka Kristova (LL)
4. Objasnění uvedených vyznání
 - a) matka Boha,
 - b) sv. Jan nazývá Ježíše Krista Slovem. „Na počátku bylo Slovo...“ (Jn 1, 1-3),
 - c) matka toho, který osvobodil člověka od hříchu a smrti,
 - d) spolupracovnice na díle spásy,
 - e) slib Boha hlásaný skrze proroky – stává se skutečností.

**„Být matkou Boha“ = dosáhnout nejvyšší hodnost, milost,
mít účast na tom, co je nemožné.**

5. Bůh nepotřeboval Matku, rodí se jen a lásky k člověku, pro jeho dobro. Narození Boha = ZÁZRAK. Toto velké nepochopitelné tajemství je „rozměněné na drobné“ v Nicejsko-cařihradském vyznání víry.

6. Závěrečná modlitba: „Věřím v jednoho Boha“ (Nicejsko-cařihradské vyznání víry).

Poznámky:

IV. MODLITBY K PANNĚ MARIÍ

NEUSTÁLE PRACUJME NA TOM, ABY SE MLADÍ LIDÉ MODLILI, STÁLE LÉPE MODLILI. VŽDYŤ MODLITBOU SE DOSTÁVÁME DO STYKU S BOHEM. PŘI TĚCHTO SETKÁNÍCH DÁVÁ NÁM BŮH SVÉ DARY, SVÉ SVĚTLO A SÍLU DO BOJE S TĚŽKOSTMI A POKUŠENÍMI. V MODLITBĚ SE VYŘEŠÍ SPOUSTA PROBLÉMŮ,, KTERÉ JINAK NEUMÍME ŘEŠIT.

KDYŽ DNES SVĚT UPADÁ, VINOUE JE, ŽE SE LIDÉ MÉNĚ MODLÍ.

1. Andělský pozdrav

Cíl: Blíže poznat modlitbu „Zdravas Maria“

Pomůcky: Písmo svaté

1. Modlitba „Zdravas Maria“

2. Motivační rozhovor:

Nejvíce známá a praktikovaná modlitba k Panně Marii je „Zdravas Maria“. Uvažujme nad slovy této modlitby.

Z kolika částí se skládá?

- Ze dvou

Jak začínají jednotlivé části?

- Zdravas Maria
- Svatá Maria, Matko Boží ...

Čí slova tvoří první část modlitby? Kdo, komu a kdy je říkal? (Vyhledáme v Písmu svatém)

- Anděl Gabriel Marii v době zvěstování – Lk 1,28
- Alžběta Marii v čase navštívení – Lk 1,42

3. Můžeme si připomenout vhodné části z evangelia, přiblížit si je pomoci pantomimy.

Oficiální název je **Andělský pozdrav**.

4. Analýza modlitby (Co znamenají jednotlivá slova?..)

- ♣ Zdravas Maria /forma pozdravení – latinsky Ave/,
- ♣ milosti plná,
- ♣ Pán s tebou,
- ♣ požehnaná jsi mezi ženami,
- ♣ požehnaný plod života tvého.

5. Svatá Maria...

Pochází druhá část modlitby z Písma svatého?

- *Ne.*

Co obsahuje?

- *Prosbu církve o přímluvu Panny Marie v životě a v hodině smrti.*

6. Z historie

Ve 12. století byla vložena slova anděla Gabriela do modlitby Anděl Páně. V tomto století se skládaly Zdravasy pouze z první části našeho současného Zdravas Maria až po

jméno Ježíš. Jméno Ježíš se v něm objevuje až koncem 14. století. Druhá část Zdrávasu (Svatá Maria, Matko Boží...) vzniká až o dalších 100 roků později. V této době modlitba zdomácňuje v 15. století.

Oficiální název je **Andělský pozdrav**.

7. Přečteme si latinský text modlitby:

Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui Jesus. Sancta Maria, Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus nunc et in hora mortis nostrae. Amen.

8. Rozjímavým způsobem, velmi pomalu se animátor modlí Zdrávas Maria. Ostatní v tichosti medituji nad slovy modlitby.

Poznámky:

2. Anděl Páně

Cíl: osvojit si modlitbu „Anděl Páně“, aby Maria mohla skrz ni posilňovat naši víru v Boha a tím i naše osobní štěstí. Analýza modlitby.

Pomůcky: připravit na velkých čtvrtkách texty: Andělský pozdrav (3x na třech čtvrtkách), následující části veršů Anděl Pána na osmi osobních čtvrtkách):

- I. Anděl Páně zvěstoval Panně Marii,
- II. Hle, služebnice Páně,
- III. A Slovo se stalo tělem,
- IV. Oroduj za nás svatá Boží Rodičko,
- V. A ona počala z Ducha svatého,
- VI. Ať se mi stane pole slova tvého,
- VII. A přebývalo mezi námi,
- VIII. Abychom se stali hodní Kristova zaslíbení.

1. Modlitba – zpívaný Zdrávas

2. Aktivita: Spojit jednotlivé verše a správně uspořádat modlitbu „Anděl Páně“.

3. Čí jsou tato slova, kdy byla řečena?

Druhý verš - slova Marie (Lk 1,38).

Třetí verš – slova sv. apoštola Jana (Jn 1,14).

Co vyjadřují jednotlivé verše?

Prvý: Kristus byl počat v Marii skrze Ducha svatého.

Druhý: Panna Maria souhlasila stát se Matkou Ježíše.

Třetí: Potvrzení slov proroků, že se Mesiáš narodí jako člověk.

Celá modlitba: Vyjadřuje tajemství Božího vtělení a mateřství Panny Marie slovy Písma svatého.

4. Anděl Páně – oblíbená modlitba modlí se třikrát denně (ráno, v poledne, večer). K modlitbě většinou vybízí zvon – tehdy bychom měli přerušit práci a pomodlit se. (Verš Tetmajera: „Na Anděl Páně zvoní zvony, nechť je pozdravena Maria“.) Modlitba pochází z 12. – 13. století.

Modlitbu můžeme říkat anebo zpívat.

Ve velikonočním období se modlíme místo Anděl Páně „Raduj se, nebes Královno“.

5. Nezapomeň!

Anděl Páně – modlitba Jana Pavla II. (podle vzoru předchůdců, hlavně Pavla VI.). Každou neděli a ve svátek se papež modlí s věřícími na náměstí sv. Petra.

6. Příběh:

V australském městě Sydney si chlapec Eduard Tuckvell z protestantské rodiny hrával s katolickými dětmi. Když se v poledne anebo večer ozval zvon, děti si přestaly hrát a spolu se modlily Anděl Páně. Šestiletému Eduardovi se modlitba líbila a modlíval se ji s katolickými dětmi. Jednou, když ho matka ukládala večer do postýlky, začal se modlit

Anděl Páně. Matka se ho ptala: „Kde jsi se to naučil?“ On odpověděl: „Malí Francouzi se tak modlí.“ Matka na to: „Ať se modlí, jak chtějí, ale ty se to nesmíš modlit jinak tě s nimi nepustím hrát.“ Chlapec poslechl. Když byl starší, z dlouhé chvíle brával do rukou matčinu Bibli, listoval v ní a četl. Našel tam část, kde se píše, že Anděl Páně zvěstoval Panně Marii a že ji pozdravil: „Zdrávas milostiplná, Pán s tebou“ a že mu Maria odpověděla: „Hle, služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova“, ba dokonce tam našel, že Maria o sobě předpověděla: „Blahoslaviti mě budou všechna pokolení.“ Jednou, když obě četl Bibli, vešla do pokoje matka a on jí řekl: „Mami, i v tvé Bibli je to, co jsem se modlil s Francouzi.“ Matka mu vytrhla Bibli z ruky a řekla: „Nikdy se neopovažuj mě poučovat!“ Od té doby se Eduard začal tajně modlit Anděl Páně. Zpozoroval, že tato modlitba ho vede ke stále hlubší víře v Boha k vroucnějšímu společenství s Ním. Proto, když mu bylo šestnáct let, stal se hluboce věřícím katolíkem právě díky této modlitbě.

Dnes je Eduard katolickým knězem. Byl vysvěcený v městě Avie biskupem Delannoy.

7. Otázky k zamyšlení!

Modlil jsem se modlitbu Anděl Páně anebo jsem ji zanedbával?

Předsevzetí: Pomodlím se tuto modlitbu aspoň 1x za den, hlavně tehdy, když budou zvonit „Anděl Páně“.

8. Modlitba „Anděl Páně“ rozjímavým způsobem

Poznámky:

3. Svatý růženec (1. část)

Růženec je po mši svaté nejmocnější modlitbou, když i chceme svoji víru udržet a posilnit. Proto satan tak moc útočí na růženec a jsme svědky toho kolik zla tu už způsobil.

Cíl: Vytvořit pozitivní vztah k modlitbě svatého růžence a objasnit smysl této modlitby.

Pomůcky: vlastní růžence, socha nebo obraz Panny Marie, papírové růže různých barev.

1. Modlitba „Zdrávas Maria“

2. Popis svých růženců – z čeho jsou vyrobené, počet zrnků, v jakých odstupech jsou zrnka na růženci.

3. Zjistit, jaké mají naši mladí vědomosti o svatém růženci, jak se ho modlí. Ujasnit si, jaké modlitby jsou připsané k jednotlivým zrnkům.

Která z modliteb se opakuje nejčastěji?

„Andělský pozdrav“, až 53-krát. Z toho latinský název růžence: *Salutatione*.

Jaký z toho plyne závěr?

Při modlitbě růžence celý čas zdravíme Marii, prosíme ji o dobrý život a smrt.

Růženec je také modlitbou k Nejsvětější Trojici. Každý desátek začíná totiž Otčenášem. Je to modlitba, kterou nás naučil sám Spasitel. Obracíme se jí přímo na Otce. I Zdrávas je pozdrav, při kterém nám Bůh poprvé zjevil tajemství Nejsvětější Trojice. Otec totiž poslal anděla zvěstovat Panně Marii příchod Syna Božího. Gabriel ji zdraví slovy: „Zdrávas Maria, milosti plná, Pán s tebou“. Chce tím říct: „Sláva ti, Maria! Jsi plná milosti, protože jsi chrámem, ve kterém přebývá Bůh!“ a anděl dále vysvětluje: „Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní, a proto i dítě, které se z tebe narodí, bude nazýváno Synem Božím.“

Když dáme Zdrávasu tento pravý význam, bude pro nás nejen mariánskou modlitbou, ale i modlitbou k Nejsvětější Trojici.

4. Složení růžence a jeho historii:

Kolik je desátků?

Kolik je „zdrávasů“?

Proč až 200?

Povídání o tom, jak se uzlíky zaměnili se zrnky:

Zpočátku se modlilo „Andělské pozdravení“ ne 50, ale 150krát. Tento počet měl napodobit růženec Psalterza. Při modlení růžence pomáhali řeholníkům dlouhé šňůry, na kterých bylo vytvořeno 150 uzlíků, anebo také 150 kuliček z různého materiálu, např. ze dřeva. Zajímavost – v 5. století se křesťanský růženec počítal na palcích nebo kamínkách. Jiná zajímavost – podobný způsob pomáhající při modlitbě mohl být už ve starověkém Ninive – v jejích ruinách byla nalezena soška ženy jakoby s růžencem z 8. nebo 9. století před Kristem. Růženec se zrnkami se objevil okolo roku 1500.

Na cestě k pramenům růžence:

Zajděme si na chvíli k pramenům, ze kterých tato modlitba lásky vzešla.

Její první začátky sahají do 12. století. V klášterech se mniši ve dne i v noci vícekrát schází na tuto modlitbu, kterou střídají s prací. Při modlitbě používají, starozákonní knihu žalmů, zvanou i žaltář. Je to stopadesát žalmů, ve kterých sám Bůh naučil Izraelity, jak ho mají chválit, těšit se z něho, děkovat i prosit. V klášterech žili však i řeholní bratři, kteří se z různých příčin nemohli zúčastňovat této společné modlitby. Mluvit s Pánem Bohem chtěli také oni. Z této jejich potřeby vznikl okolo roku tisíc takzvaný žaltář Otčenášů. Místo 150 žalmů se řeholní bratři modlili 150 Otčenášů, rozdělených do třech skupin po 50. Podle vzoru tohoto žaltáře vznikl ve 12. století i žaltář Zdrávasů.

Ve 14. století kartuzián Henrich Kalkar v německém Kolíně rozdělil mariánský žaltář na desátky a na začátek každého desátku zařadil modlitbu Otčenáš. Modlitba Sláva Otci, kterou končí jednotlivé „desátky“, se do něj dostala až r. 1613.

Mariánský žaltář a jeho části jsou však jen vnější částí růžence. Postupně se začíná vytvářet i jeho vnitřní obsah, tj. rozjímání o tajemstvích naší spásy. První tajemství vložil do mariánského žaltáře německý kartuzián Dominik Pruský okolo r. 1420.

Tajemství bylo dohromady 50. Ve čtrnácti se rozjímalo o skrytém Kristově životě, v šesti o jeho veřejném životě, čtyřicet se týkalo jeho umučení a smrti a šest se jich zabíralo oslavením Ježíše a Marie.

V 15. století vzniklo více druhů takového růžence. Některé měly až 300 tajemství.

V tom samém století vzniká i náš současný růženec. Jeho původcem je horlivý a svatý dominikán blahoslavený Alain de la Roche (1428-1478). On upravil růžencová tajemství na 15 a rozdělil je do třech skupin: 5 věnoval skrytému životu Pána Ježíš, 5 jeho utrpení a smrti a 5 zmrtevýchvstalému Kristu a jeho nanebevzaté Matce. Tak vznikl růženec se třemi částmi: radostný, bolestný a slavný.

Blahoslavený Alain de la Roche se horlivě věnoval i zakládání růžencových bratrstev, která se modlila jím upravený růženec. Bratrstva se velmi rychle rozšířila po celém křesťanském světě a brzy zanikly ostatní formy růžence.

Růžencová tajemství jsou srdcem růžence. Jsou v něm čímsi stálým a současně čímsi svěžím, novým. Rozjímající totiž o tajemství Kristovy lásky, přemýšlíme zároveň i o záchraně, která se uskutečňuje dnes. Roku 2003 papež Jan Pavel II. Přidal k původním desátkům 5 tajemství světla, která se týkají veřejného působení Ježíše Krista (tzv. růženec Světla).

5. Růženec je modlitbou lásky anebo to není růženec. Vyjadřuje to už sám jeho název. Růženec totiž značí věnec růží, který křesťané touto modlitbou vijí Kristovi a jeho Matce. A růže je symbolem lásky.

Pannu Marii často nazýváme „růží“ („růže duchovní“ v Loretánských litaniích).

V této chvíli si ji můžeme představit, jak stojí uprostřed růží (tady promítáme různé obrazy, např. Zjevení v Guadalupe).

6. Společná modlitba růžence:

Mladí se modlí samostatně jeden po druhém. Za každé „Zdrávas“ může každý položit k soše anebo obrazu Panny Marie jednu papírovou anebo jinou růži (vkládáme do vázy nalepujeme, ... podle fantazie).

4. Svatý růženec (2. část)

„Růženec je modlitba, která vzešla přímo z evangelia. Ústředním bodem růžence je tajemství příchodu na svět a tajemství vykoupení. Srdcem růžence i jeho zdrávasů je Kristus, Mariin požehnaný Syn.“ (Papež Pavel VI.)

Cíl: Přiblížit růženec jako modlitbu, která zahrnuje celý život Pána Ježíše i Panny Marie.

Pomůcky: Připravit obrázky růžencových tajemství, komplet barev: bílá, červená, žlutá a zelená.

1. Modlitba desátku sv. růžence

2. Růženec velmi rychle zdomácněl v celé církvi jak soukromá i společná modlitba všech věřících.

K této modlitbě povzbuzovali papeži: Klement VIII., Lev XII., Pius XI., Pius XII., Jan XXIII., Pavel VI. a Jan Pavel II.. Bylo utvořených 20 tajemství, významné události ze života Pána Ježíše a Panny Marie rozdělené na čtyři části tzv.: radostný, bolestný, slavný a růženec světla. *Kdy se modlíme jmenované růžence?*

Radostný – v pondělí a sobotu, bolestný – v úterý a pátek, slavný – ve středu a neděli, růženec světla – ve čtvrtek.

3. Práce ve skupinách:

Každá skupina dostane sadu obrázků růžencových tajemství, která jsou promíchaná. Je třeba je uspořádat tak, jak se postupně udály v životě Pána Ježíše a Panny Marie. K příslušným obrázkům jednotlivých tajemství přidejte správné názvy a jednotlivé barvy a jednotlivé barvy: dětství Ježíšovo – bílá barva, jeho působení – zelená barva, utrpení – červená barva a vítězství – žlutá barva.

V těchto skupinách mohou potom soutěžit. V nádobě jsou kartičky s otázkami např.:

- Jak vypadal první růženec?
- Od kterého století se modlí růženec?
- Jaké jsou prameny růžence?
- Který z papežů zpopularnil tuto modlitbu?
- Z kolik částí (tajemství) se skládá?

4. Růženec byl od začátku modlitbou litaniovou, tzn. takovou, při které se jednotlivé modlitby pravidelně opakují. Některým křesťanům se tento způsob modlitby zdá monotónním a nudným, ale neprávem. Opakované činy patří totiž k životu, právě tak jako jednorázové. Např. lidské srdce po celý život bije stále v tom samém rytmu, a bylo by velmi špatné, kdyby tomu tak nebylo! Stejně je to i s dýcháním, jedením, prací, spánkem,... Opakování má velký význam i v duchovním životě. Ano, opakované motivy se často vyskytují i v hudbě a písničkách.

Velký německý katolický spisovatel Romano Guardini ve svém cenném díle o růženci praví, že růženec „patří k životu věřícího člověka právě tak jako práce a chléb.“

Co se týká opakování jednotlivých modliteb Guardini k tomu říká: „Opakování je pouze vnější projev. Má za cíl pouze napomáhat vnitřnímu pohybu duše při modlitbě, která se tím stává vždy pokornější a plnější.“

Konečně opakování jedné a té samé modlitby může být za určitých okolností přímo potřebou.

Příklad:

Svatý Maxmilián Kolbe se v osvětimském pekle bránil proti hrůzám Zdrávasy. Probil se s nimi i mučednickou smrtí. Zrovna tak může opakovanými zdrávasy bojovat každý mladý člověk, když na něho přijde úzkost, hrozná pokušení, nemoc nebo smrt. Zdrávasy se může modlit i tehdy, kdy se mu něco velkého podaří, když cítí, že Panna Maria a Kristus ho mají rádi. Opakování tu není brzdou, nudou, ale životní potřebou.

Ve zjeveních, kterými se snaží Panna Maria zachraňovat moderní lidstvo před zničením, velmi důležitou úlohu hraje modlitba růžence. Při zjevení v Lurdech roku 1858 se modlila Panna Maria spolu s Bernardetou růženec. Denní modlitbu růžence žádala i od pasáček Lucie, Františka a Hyacinty, když se jim od května do října 1917 zjevovala ve Fatimě v Portugalsku. Při posledním vrcholném zjevení 13. října se jim představila jako Panna Maria Růžencová.

5. Závěrečná modlitba a píseň

Poznámky:

5. Pod ochranu tvou

„Co dnes Církev nejvíce potřebuje? Modlitbu! Běžme za Marií a přijdeme k Ježíšovi.“
(Pavel VI.)

Cíl: Analýza modlitby „Pod ochranu Tvou“

Pomůcky: Připravit text modlitby

1. Modlitba „Pod ochranu Tvou“

2. Vznik této modlitby:

- je to jedna z nejznámějších mariánských modliteb
- nejstarší modlitba k Panně Marii (už od 3.století)
- složil ji svatý Hypolyt římský (+235), učedník svatého Ireneje. Díky jeho kontaktům s Egyptem se modlitba rychle dostala z Říma do Egypta a odtud do Byzancie.

3. Pozorně si přečíst text modlitby

4. Kdo je adresátem těchto slov?

Svatá Boží Rodičko – Panna Maria

Co vyjadřuje obsah modlitby?

Oznámení: „Pod ochranu Tvou se utíkáme“.

Prosby:

- neodvracej zrak od našich potřeb,
- pomoz nám v nouzi a z každého nebezpečení nás vysvobod'.

5. Jaký je smysl modlitby?

„Pod ochranu Tvou se utíkáme“, tedy Panna Maria ochraňuje člověka, je útočištěm zvláště v těžkých chvílích, odtud zmíněné prosby.

6. Závěrečná modlitba: „Pod ochranu Tvou...“.

Poznámky:

6. Roráty

Cíl: Přiblížit roráty v adventní době

Pomůcky: Připravit svíci (postavit ji doprostřed stolu) a také svíčky pro mladé.

1. Modlitba

2. Co znamená termín „roráty“?

Najít odpověď: Mše svatá, která se koná v adventní době brzy ráno. Doplnit informace, že se koná od 12. století při svíčkách (název pochází od prvních latinských slov, vstupní píseň „Rorate coeli...“ = spusťte rosu nebesa...)

3. Co se dává do presbytáře v adventní době?

Svíčka.

Jak tato svíčka vypadá?

Může být ozdobena bílou stužkou.

Co symbolizuje?

Marii.

4. Zhasnout světlo, po delší době zapálit svíci a od ní postupně všechny svíčky, které drží účastníci setkání. Zeptat se jich na pocity, které mají ze tmy, a potom když se světlo svíce ze tmy přiblížilo k nim (snažit se získat odpovědi, že tma symbolizuje život člověka v hříchu a zatracení, ale i očekávání Mesiáše).

5. Aktivita: Analýza obsahu písní a rorátní mše

- **vstupní píseň** – *Rosu dejte nebesa:*

- *je to prosba do nebe a oblaků, aby „pustili“ Spravedlivého na zem (ať se otevře nebe a zrodí Spasitele)*
- *děšť a oblaka v teplých krajinách znamenají úlevu, chlad, stín. Oblaka ve Starém a Novém zákoně jsou viditelným znakem Boží přítomnosti, např. proměnění nebo i nanebevstoupení.*
- *písně ve tmě na začátku mše svaté znamenají:*
 - *očekávat toho, který nás vyvede z temnoty, tj. hříchu; a Marii, která může splnit lidské naděje*

- **píseň** – *Zdrávas Maria krásná...*

- *je tu vyjádřena scéna zvěstování*
- *zpěv vyjadřuje přípravu člověka na příchod Boha*
- *Bůh požehnal zemi člověka. Jako kdysi vyvedl Izraelity z egyptského otroctví, tak i teď vyvede všechny lidi z otroctví hříchu.*

6. K jaké cti je vykonávaná adventní – rorátní mše?

Ke cti Nejsvětější Panny Marie.

V adventním období církev slaví Neposkvrněné početí Panny Marie, hlavní svátek SMM. Adventní liturgie připomíná Marii hlavně ve dnech od 17. do 24. prosince. Hlavně v neděli, která předchází Narození Páně. Tehdy dá zaznívám dávným předpovědím proroků a panenské Matce a Mesiáši. V těchto dnech je třeba rozjímat o nevyšlovné lásce, s jakou

panenská Matka očekávala Syna, vzít si ji za vzor a připravovat se jít vstříc přicházejícímu Spasiteli, „bdící v modlitbách a očekávající jeho slávu“.

7. Modlitba.

Poznámky:

7. Písně k Panně Marii

Cíl: Povzbudit mladé, aby se i zpěvem zapojili do liturgie mše svaté. Naučit se mariánské písně.

Pomůcky: jednotný katolický zpěvník. (kancionál).

1. Modlitba

2. Rozhovor:

Kde se ve zpěvníku nachází mariánské písně?

Jak jsou seřazené?

3. Úloha: rychlé vyhledání písní

- *Kdo jako první najde písně začínající slovy...?*
- *Jaká píseň je označena číslem ...?*
- *Jaká píseň je před a jaká po písni ...?*
- *Atd.*

4. a) Soutěž (ve skupinách anebo individuálně) spočívající ve vyhledávání všech písní:

- s motivem Marie – matky lidí,
- s motivem Marie Královny
- s motivem přírody
- vyjádření pozdravu Panně Marii
- k Marii Boží Rodičce
- k Matce bolestné
- atd.

b) Soutěž: zazpívat vylosovanou píseň

5. Naučit se neznámou mariánskou píseň

6. Práce ve skupinách

Vyberte jednu píseň uznanou za nejkrásnější, zazpívejte ji a odůvodněte svůj výběr.

7. Modlitba – opakování písně, kterou jsme se naučili na setkání.

8. Loretánské litanie – analýza a původ

Měsíc květen je odedávna měsícem Panny Marie. Papežové: Pius VII., Řehoř XVI. a Pius IX. Obdarovali odpustky májové pobožnosti. Ve svých dokumentech je doporučovali také svatí otcové Lev XIII. a Pius XII. Papež Pavel VI. 30. 4. 1965 vydal encykliku *Mense Maio*, ve které povzbuzuje věřící lid k těmto pobožnostem. V tomto měsíci se konají na počest Panny Marie Loretánské litanie.

Cíl: Objasni krásu Loretánských litaní a májových pobožností

Pomůcky: Jednotný katolický zpěvník (kancionál), obrázek izraelských domů z doby Ježíše, bazilika Loreto, obraz Černé Madony z Loreta.

1. Aktivita: vyhledejte loretánské litanie v kancionálu

2. Modlitba: Loretánské litanie – každý čte jednu invokaci.

3. Složení litaní:

První část všech litaní je stejná – stálá.

Tvoří ji:

- trojí prosba o Boží smilování (jako i na začátku mše svaté),
- prosba k svaté Trojici rozepsaná do tří veršů.

Stejně je i zakončení.

Co tvoří závěrečnou část každých litaní?

Trojí prosba adresovaná Božímu Beránkovi (podobně jako při mši svaté): „smiluj se nad námi“ (3x)

Co tvoří střed všech litaní?

Velmi dlouho řadu invokací – vzývání.

- *Všechny jsou dvoučlenné, složené z invokace a prosby,*
- *Invokace (v každém verši je jiná),*
- *Prosby mají většinou stejný charakter zvýrazněný slovy „smiluj se nad námi“ (když je adresátem modlitby Božská osoba) anebo „oroduj za nás“ (když je adresátem člověk – svatý).*

Litanie: řecky „litaneia“ a latinsky „litanía“ = prosebné modlitby, prosebné vyznání

Po prosbách o smilování ke Kristu a ke třem Božským osobám následují vzývání k Panně Marii. Litanie končí opět modlitbou k Ježíši slovy Jana Křtitele: „Beránku Boží, který snímáš hříchy světa...“ Ježíš Kristus zůstává takto ve skladbě litaní „alfou a omegou, prvním a posledním“. „Skrze něho jdeme, v Duchu Svatém k Otci, ale přitom prosíme o pomoc a přímluvu svatou Matku Boží.

4. Z historie

Modlitbu formou litanie připomíná už jedna z nejstarších poutnických zpráv. Sděluje ji jistá Ethéria, která v čase pouti do Svaté země roku 390 se seznámila v Jeruzalémě s modlitbou v této podobě. Slyšela jména a vyznání, na která lid a zejména děti neustále odpovídají „Kyrie eleison“. Zdá se, že právě Jeruzalémští poutníci přinesli tento způsob

k nám. S jistotou víme, že se takto na západě modlívali už v 5. století. Při slavení eucharistie byly litanie úvodem k modlitbě dne. Do 9. století v římské liturgii pro mši – tzv. „mešní litanie“ = prosebná modlitba, dialog jáhna s lidem v okruhu liturgie slova s opakovanou výzvou „Kyrie eleison“ (dnes modlitby věřících končí) bohoslužbou slova).

Název „Loretánské“ pochází od Loreta – městečka v okruhu Pecenu – 2,4 km od Antony. Zde byly litanie mluvené a zpívané v 1. polovině 16. století. Poprvé byly publikované v roce 1558 v Dillingenu pravděpodobně zásluhou sv. Petra Kanizjuszowa. Odtud pochází první melodie (vydaná v roce 1576) zkomponovaná dirigentem místního sboru Constanzem Porte.

Co je potřeba vědět o Loretě? Povídání – nejlépe dialogem – s využitím nachystaných materiálů.

- a) *název pochází od „lauretum“ = vavřínový (kopec, na kterém bylo postaveno město, původně bylo porostlé vavřínem) i od „Laureta“ = ženské jméno (kopec byl někdy vlastní děvčete Laurety),*
- b) *od roku 1100 poutní místo, tehdy už byl postavený nádherný kostel Panny Marie,*
- c) *od roku 1204 je tu zázračný obraz černé Madony z Tersatu (Tersatto) v Dalmácii, podle legendy díla sv. Lukáše evangelisty (není to pravda!), nyní kopie, protože originál shořel r. 1921,*
- d) *je tu také svatý Domeček (Nazaretský domeček anebo domeček Marie) primitivní kamenná budova o třech stěnách (chybí čtvrtá stěna). Základ tvoří jeskyně (dodnes je navštěvovaná v Nazaretě),*
- e) *podle legendy, když muzulmani vyhnali křižáky z Palestiny, andělé zázračně přenesli domeček z Nazareta nejdříve (v roce 1291) do Dalmácie, a potom v roce 1299 přes Adriatik do Loreta a v pozdější verzi byl domeček přepraven na palubě lodi křižáků,*
- f) *později byly stěny domečku vyloženy mramorem a nad ním vybudovaná nádherná bazilika, při které bylo vystaveno městečko se sídlem biskupa.*
- g) *dnes je to známé poutní místo (v létě tzv. bílé vlaky s nemocnými),*
- h) *Černá Madona z Loreta – patronka letců. V roce 1927 pilot Lindbergh vzal obraz na let přes Atlantik, posádka „Apollo 9“ do vesmíru, dnes je v jedné kapli letadlo.*

5. Modlitba anebo píseň na oslavu Panny Marie

V. BIBLICKÉ ŽENY

1. Stvoření ženy

Cíl: Poslání člověka – muže a ženy na podkladě biblických textů

Pomůcky: Písmo svaté

1. Modlitba - libovolná

2. Čtení z Písma svatého (může být i ve skupinách)

Pozorně přečíst a vzájemně porovnat oba dva popisy stvoření člověka a také stvoření ženy:

- a) Gn 1, 26-34
- b) Gn 2, 1-17
- c) Gn 2, 18-24

Skupiny nejprve samostatně popíší stvoření, porovnají texty a pokusí se vybrat důležité poslání člověka: muže a ženy, jejich doplňování se, vztah...

3. Potom se jednotlivé skupiny spojí a diskuzí přichází k těmto závěrům:

- « Člověk byl stvořený k obrazu Božímu;
- « Oba – muž i žena stvoření zároveň – jeden pro druhého, jako dva v jedno pozvaní do společenství s Bohem;
- « Jako manželé a rodiče jsou se Stvořitelem výjimečným způsobem spoluúčastní v díle zrození nového života;
- « Oba povoláni k plodnosti, k zalidnění země a k vládnutí nad jinými bytostmi (Gn 1, 28);
- « Dítě je ovocem lásky obou rodičů, odtud také stejné povinnosti k dítěti, zároveň dítě má ctít oba rodiče (Ex 20, 12);
- « Žena na úrovni muže – měla to být zásadní, absolutní rovnost navždy, ale hřích to zničil, muž bude vládnout nad ženou (Gn 3, 16);
- « Žena je stvořena z nejintimnějšího nitra Adama – z žebra – jakoby vytáhnutá z místa pod jeho srdcem a tedy jako jeho partnerka;
- « Odlišné pohlaví nejsilněji váže ženu a muže; jako žena povstala z muže, tak se muž rodí z ženy;
- « Žena začíná společný život, je matkou všeho živého;
- « Sice kvůli hříchu poukazuje na nový život v utrpení (Gn 3, 16), ale je to současně i triumf ženy nad smrtí, její potomstvo je pohromou hada – nepřítelství (Gn 3, 15).

4. Prosebná modlitba utvořená z předcházejících konstatování: ať se každý pokusí říci jednu prosbu. Společně opakujme: „Bože, náš Stvořiteli, vyslyš naše prosby.“ Je možné spojit se zpěvem z Taizé „Prosíme Tě, Bože, vyslyš prosby naše...“

2. Eva

Cíl: představit si první ženu v kontextu Starého zákona, navázat na Nový zákon, vztah Eva – Panna Maria

Pomůcky: Ilustrace představující Evu, Písmo svaté (jedno do dvojice)

1. Modlitba „Zdrávas Maria“

2. Práce s Písmem svatým – vyhledáme v něm scénu s Evou: Eva – první žena, pozorně pročítáme a pokusíme se vyvodit závěry.

3. Aktivita: rozdáme dvojicím kartičky s napsanými souřadnicemi. Dvojice podle nich vyhledají texty z Písma:

Gn 1, 26-31	- spolu s mužem stvořena zvláštním způsobem;
Gn 2, 23	- té samé povahy jako muž: „host z jeho hostí a tělo z jeho těla“;
Gn 2, 20-24	- stvořena jako pomocnice pro muže;
Gn 3, 15	- její potomstvo (Ježíš) má zvítězit nad satanem;
Gn 3, 16-19; 23-24	- spolu s mužem vyhnaná z ráje, odsouzená k bolesti, utrpení a smrti;
Gn 4, 1-2; 25-26	- první žena, pramatka celého lidského rodu, matka Kaina a Ábela;
Gn 3, 1-24	
Sir 25, 24	- jako svobodná bytost podlehla pokušení a svedla ke hříchu i muže;
2 Kor 11, 3	
Mt 19; 4-8	- svázaná mužem hlubokým vztahem jako poutem krve.

4. Který z těchto dějů vzhledem k Evě je v popředí?

Stvoření Evy, pokušení skrz hada, pokušení Adama, vyhnaní z ráje.

5. Pro vysvětlení:

- « Hebr. *Chawwah* = žijící, matka živých, dávající život
- « Hebr. *Iszca* = vzatá z muže, mužena
- « Anglicky „man“ a „woman“

6. Čtení z Nového zákona: (1 Kor 11, 8-12; Ef 5, 21-33) a zkusit definovat obraz Evy v Novém zákoně:

- " Smrt skrze Evu, život skrze Marii,
- " Zrozená z boku Adama, jako prototyp Církve (oblíbenci Krista zrození z Jeho probodnutého boku,
- " Oba dva (muž i žena) jsou vzorem celého lidstva (1 Kor 11, 8-12), jejich životadárné sjednocení je předzvěst budoucího svazku Krista s Církví jako takového svazku podstaty křesťanského manželství (Ef 5, 21-33).

7. Závěrečná modlitba

3. Maria

Cíl: Poznat život Panny Marie pomocí Písma svatého

Pomůcky: Několik exemplářů Písma svatého – pro každou skupinu jedno, kartičky, obálky s větami, psací potřeby.

1. Modlitba desátku sv. růžence.

2. Soutěž mezi skupinami:

Co nejrychleji napsat na kartičku události ze života Panny Marie, které jsou zachycené v Písmu svatém (např.: navštívení Alžběty, přítomnost pod křížem Krista, Maria v Káni Galilejské...)

3. Dramatizace – ve skupinkách zahrát vylosovanou scénu ze života Panny Marie

4. Jednotlivé výpovědi je třeba doplnit (při nějaké pochybnosti vyhledat v Písmu svatém) a chronologicky uspořádat. Můžeme je napsat na tabuli nebo velký balicí papír:

Některé výpovědi o Marii (další si můžete vytvořit):

- « Pochází z rodu (Lk 1, 26-27);
- « Služebnice (Lk 1, 38);
- « Ještě před bydlením s Josefem, z Ducha svatého (Mt 1, 18);
- « Spolu s jinými a Janem přítomna pod (Jn 19, 25-27);
- « Podle apokryfu zemřela okolo 52 po boku apoštola(Jn 19, 27);
- « Podle tradice s i vzatá do

5. Závěrečná modlitba.

Poznámky:

4. Alžběta

Cíl: Představit Alžbětu, příbuznou Panny Marie na biblickém podkladě.

Pomůcky: Několik exemplářů Písma svatého (Nový zákon).

1. Modlitba

2. Úvodní rozhovor

Kdo vyslovil slova: „*Toto mi učinil Pán v čase, když na mě zhlédl, aby mě zbavil hanby před lidmi?*“ Alžběta

Co můžeme říct o Alžbětě? Příbuzná Marie, žena Zachariáše, matka Jana.

Který z evangelistů o ní hovoří? Sv. Lukáš.

3. Čtení s rozdělenými rolemi:

Lk 1, 5-80: vypravěč, anděl Gabriel, Zachariáš, Alžběta, Maria, sousedi a příbuzní.

4. Diskuze o životě Alžběty podle schématu:

	Zachariáš	Alžběta
Jak sv. Lukáš představuje Alžbětu a Zachariáše?	kněz z družiny Abiáše Žili za času Heroda, krále Judska, spravedliví pře Bohem, bezúhonní, zachovávali všechna přikázání a ustanovení Páně. Neměli děti – oba byli v pokročilém věku.	z rodu Árona
Jakým způsobem je Bůh vyznamenal?	zjevil se mu anděl Gabriel a zvěstoval Zachariášovi narození syna (Lk 1, 11-20)	neploďná, Počala zázračným způsobem (Lk 1, 24)
Jak reagují na svoje vyznamenání?	nevěří (Lk 1, 18)	s radostí chválí Boha, je vděčná Bohu (Lk 1, 25)
Jak bůh odpovídá na jejich reakci?	oněmí (Lk 1, 20-23)	je odměněna: - první poznává Ježíše v lůně Panny Marie: navštívení (Lk 1, 39-45) - zůstává naplněna Duchem Svatým (Lk 1, 41) - má dar pociťovat přítomnost Boha

Jaký vliv mají tyto události na sv. Alžbětu?

Alžběta vzala iniciativu do svých rukou: rozhodla o jméně dítěte i přes jiná mínění lidí, stála si za svým (Lk 1, 57-64)

Co vyplývá z porovnání postav obou manželů?

Alžběta – v nejvážnějším čase jejich manželství – projevuje se moudřeji než její manžel a je silnější než její muž.

5. Závěrečná modlitba.

5. Marie Magdaléna

Cíl: Poznat postavu Marie Magdalény podle popisu v Novém zákoně.

Pomůcky: Exempláře Písma svatého, kartičky na doplnění o svaté Máří Magdaléně.

1. Úvodní rozhovor

Kdo, komu a v jaké situaci řekl tato slova: „... běž k mám bratřím a pověz jim: „Vystupuji k mému a vašemu otci, k Bohu mému i vašemu.“

Zmrtvýchvstalý Ježíš Marii Magdaléně u prázdného hrobu.

2. Soutěž

Kdo první najde tuto scénu v Písmu svatém? – (Jn 20, 17-18)

3. Dramatizace anebo rozhovor o přečteném textu.

4. Doplňte text (napsaný na tabuli, velkém papíru anebo na kartičkách):

Maria Magdaléna:

« jako první viděla (Mk 16, 9);

« jedna z žen, které stály(Jn 19, 25);

Další slovní spojení vytvořte podle Písma svatého.

5. Shrnutí:

Marie Magdaléna – jedna z nejhezčích biblických žen, výrazně vyznamenaná Ježíšem.

V čem spočívá toto vyznamenání?

Byla účastníkem a svědkem velkých zázraků: uzdravení z posednutí zlými duchy, zmrtvýchvstání Ježíše, dosáhla milost střetnout se se Zmrtvýchvstalým jako první, dostala od Ježíše úlohu ohlásit radostnou zvěst o Jeho zmrtvýchvstání.

Co bylo výsledkem tohoto vyznamenání?

Věrnost Ježíši, setrvání při něm, horlivá služba – dokonce mrtvému, pravdivá a upřímná láska vůči Ježíši.

6. Závěrečná modlitba a poslechnutí či zazpívání písně o Máří Magdaléně (může být i z muzikálu Jesus Christ Superstar).

6. Marta a Marie

Cíl: Postava Marie a Marty na podkladě Písma svatého.

Pomůcky: Kartičky s dějem o Marii a Martě bez jejich jmen.

1. Modlitba

2. Úloha:

Na jednotlivých kartičkách jsou připraveny věty charakterizující osoby – podle jednání, které je třeba zařadit k Martě nebo Marii.

Informace: Marta a Marie – sestry, jejich bratr je Lazar z Betánie (přítel Ježíše)

3. Čtení z Písma svatého: (Lk 10, 38-42; Jn 11, 1-45; Jn 12, 1-3) a výsledné porovnání obou sester:

<i>Marta</i>	<i>Marie</i>
<ul style="list-style-type: none">- přijala Ježíše do svého domu;- byla zaneprázdňena různými pracemi;- přikázala Ježíši, aby napomenul sestru;- při vzkříšení Lazara vyjádřila svou důvěru a víru ve zmrtvýchvstání a mesiášské poslání Ježíše;- když se dozvěděla, že Ježíš přichází, šla mu naproti.	<ul style="list-style-type: none">- při návštěvě Ježíše: sedla si mu k nohám a poslouchala jeho slova;- před vzkříšením Lazara vyjádřila svou víru v Ježíše Mesiáše.

4. Závěr z porovnání osob:

Obě dvě – pohostinné, ale každá jiným způsobem.

Marta se stará o stůl pro hosty, obsluhuje, ponechává hosta samotného, jasně dominuje nad sestrou, je nejstarší ze sourozenců, odtud úloha hospodyně; čilá, energická.

Maria se stará o samotného hosta, nechá se jím obsluhovat, neztrácí s ním kontakt; tichá, poslušná.

Obě dvě vyznávají víru v moc Krista:

„Pane, kdybys tu byl...“, ale Marta říká: „Já věřím, že Ty jsi Mesiáš, Syn Boží“, říká s nedůvěrou: „Pane už zapáchá“; Maria je v pokorném postoji vůči Ježíšovi, jde o rozhovor srdcí a duší.

Jak Ježíš hodnotí obě dvě sestry?

- k Martě: „Staráš se a znepokojuješ pro mnohé věci“.
- o Marii: „Vybrala si lepší podíl, který jí nikdo nevezme“.

Jak je třeba rozumět Ježíšovým slovům?

- Ježíš neřádá nepotřebné služby, protože on sám přišel sloužit člověku;
- On touží, aby se mu naslouchalo;
- Víra si vyžaduje neustálé sycení Božím slovem;
- Ježíšovi je milý pokorný postoj...

5. Závěrečná modlitba.

VI. KATECHZE PRO ČEKATELE PŘED VSTUPEM DO SDRUŽENÍ MARIÁNSKÉ MLÁDEŽE

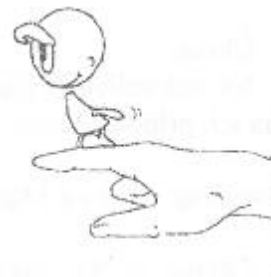
1. Bůh mě povolal do společenství SMM

Cíl: Uvědomit si potřebu společenství a moje povolání do SMM.

Pomůcky: Papírky s napsanými činnostmi.

1. Čtení z Písma svatého (Mt 6, 9-13)

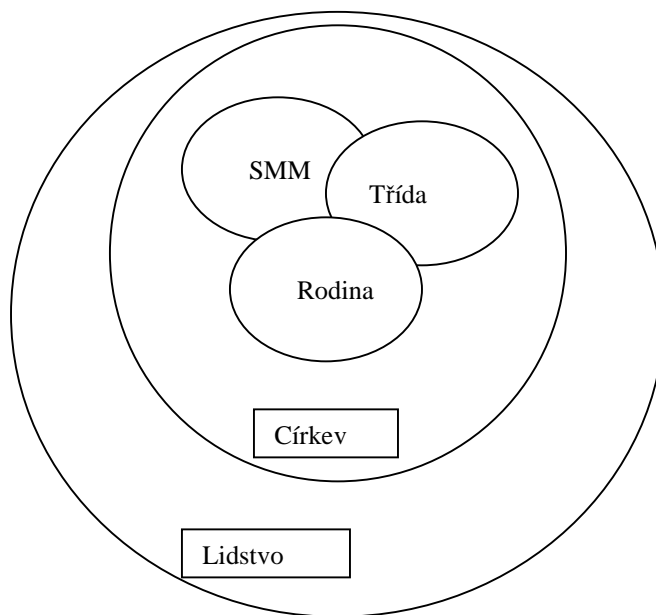
... proto se spolu s Ježíšem pomodlíme modlitbu společenství – „Otče náš...“

2. Aktivita: Dáme mladým míč (jestli je možné být venku) a jednoho z nich poprosíme, aby si hrál volejbal sám se sebou. Ptáme se: „Jde tito? Samozřejmě, že ne. Takto se nedá hrát ani basketbal, ani fotbal, ani žádná společenská hra. Protože takováto hra jednoduše nemá význam.

3. Základem společenských her je SPOLEČENSTVÍ. Jaká společenství znáte? Třída, Církev, rodina, naše setkání,... Ano, společenství jsou menší, větší ...

Vysvětli společenství zobrazené jako menší i větší kruhy, které se prolínají (viz. Obr. č. 1)

Obr. č. 1: Společenství

Nejširší pojem je lidské společenství. V něm tvoří určitou skupinu Církev a v jejím rámci se vyčleňují menší společenství: rodina, třída, sdružení,.. Co spojuje tato společenství? Třídou spojuje povinnost učit se, rodinu rodinné pouto, Církev víra v Ježíše Krista. A co nás spojuje ve Sdružení mariánské mládeže? Mladí rozmlouvají, my je pouze vedeme k těmto důležitým zásadám:

- Úcta a láska k Panně Marii,

- Chtít konat dobro těm, kteří potřebují pomoc, zvláště chudým a opuštěným,
- Být příkladem pro ostatní svým křesťanským životem,
- Chtít poznat lépe Pána Ježíše, Pannu Marii, svatou Kateřinu Labouré, svatého Vincenta,... a snažit se je následovat.

Ano, naše společenství má tyto vlastnosti. Obsahují tedy i tyto přívlastky:

- **křesťané** (členové se křtem stávají následovníky Krista),
- **mariánské** (objevují Pannu Marii v evangeliu jako vzor, vidí v Marii inspiraci, která jim pomáhá silou Ducha Svatého žít život víry a služby),
- **vincentinské** (SMM je vznikem v rodině sv. Vincence inspirované Vincentinským charismem a vykonává evangelizaci a službu chudým),
- **laické** (sdružení je založené z mladých laiků – křesťanů).

4. Na papírky napíšeme činnosti: návštěva v Domově důchodců, modlitba svatého růžence, aktivita na ochranu počatého života, čtení Písma svatého, sv. zpověď, vyprávění o zjevení P. Marie, čtení o Kateřině Labouré, milodar, sběr šatstva na misie,..

Mladí je roztrídí podle vlastností: křesťané, mariánské, vincentinské.

5. Modlitba:

I Pán Ježíš kladl velký důraz na společenství. Říkal: „Kde jsou dva nebo tři shromáždění v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich!“

Proto se jako společenství modlíme:

- ◇ abychom vždy žili křesťanky, prosme společně:
(všichni) Prosíme Tě, vyslyš nás!
- ◇ abychom jiným dávali dobrý příklad svým životem, prosme společně...
- ◇ aby P. Maria žila v našem společenství a ochraňovala ho, prosme společně...
- ◇ abychom stáli na straně starých, chudých, opuštěných, nuzných lidí a pomáhali jim, prosme společně...

Otče náš...

Poznámky:

2. Spiritualita SMM a její vznik ve Francii a naší farnosti

Cíl: Poznat historii SMM a historii SMM v naší farnosti.

Pomůcky: Fotografie sv. Kateřiny Labouré, barevné stužky.

1. Modlitba, která promění moje srdce (brožurka Patříš Marii, s. 17)

2. Předložíme fotografii sv. Kateřiny Labouré a vedeme dialog:

Kdo je tato sestra? Co hluboce poznamenalo její život? (smrt matky) Koho si zvolila za svou maminku? To ale nebylo všecko! Kateřina se s touto maminkou i setkala:

V noci z 18. na 19. července 1830 dítě – anděl zavolal na mladou sestru Kateřinu do kapličky. Po příchodu P. Marie jí řekl: „Hle, to je svatá Panna!“ Kateřina byla velmi šťastná, když se k ní mohla přiblížit. Dokonce si položila svou ruku na její klín a dvě hodiny s ní rozmlouvala. „To byly nejkrásnější chvíle mého života.“ – povídala. Při jejich setkání ji Matka Boží žádala, aby dala razit medaili, s příslibem, že všichni, kteří ji budou nosit, dostanou velké milosti. Také vyslovila prosbu, aby se založilo naše sdružení. Kateřina na to takto vzpomíná:

(Otcí Aladelonovi) „Otče, Panna Maria si přeje, abyste založil jednu společnost. Spolek mariánských družin. Vy budete jejich vůdcem. P. Maria jim vyprosí mnohé milosti. Obdrží i mnoho odpustků. (z knihy Sv. Kateřiny Labouré, ÚSCM, Řím 1995, str. 40). Sdružení bylo schválené 20. června 1847 papežem Piem IX.

Takto se začaly tvořit společenství, která uctívala P. Marii jako Neposkvrněné početí. První společenství je známé v Beaune v roce 1833. Postupně se následovníci Mariiných ctností rozšířili v celém světě i na Slovensku a v naší farnosti. Sdělíme mladým, jak vzniklo SMM u nás a kdo se o to zapřičinil.

Ptáme se:

Kateřina se dozvěděla o SMM od P. Marie a kdo vám o tom pověděl?

Kdo vás poznal do SMM?

Proč jste přišli na setkání – tehdy i teď?

Co očekáváte od SMM?

Musíme si uvědomit, že P. Maria si přála, aby bylo založené SMM. Proto neustále bdí nad jeho členy, nad svými dětmi.

3. Aktivita: Obkreslíme mapku Slovenska a na ní spolu s mladými vyznačíme všechna společenství SMM na Slovensku, o kterých víme. Můžeme si pomoci internetem, kde jsou přístupné informace. (www.zmm.sk)

Mladí si mohou zvolit svoje motto, vymyslet znak a vytvořit plakát, koláž, kde do středu přilepíme P. Marii z medailky na jedné polovině a na druhé monogram P. Marie, okolo ní nakreslíme hvězdy.

4. Předsevtí: Přečíst nebo zopakovat životopis sv. Kateřiny Labouré – patronky SMM.

5. Modlitba: Desátek svatého růžence.

3. Cíl SMM. Apoštolát a sebeposvěcení

Cíl: Uvědomit si, že cílem SMM je zvláštním způsobem uctívat Neposkvrněné početí P. Marie. To dosáhneme horlivým apoštolátem a sebeposvěcením.

Pomůcky: Papírky s dobrými skutky, fixou napsaná slovíčka.

1. Modlitba k P. Marii

2. Ptáme se: „Jaké skutky máme dělat jako členové SMM?“ Už jsme o nich mluvili v předcházejících tématech (návštěva chudých, modlitba, úcta k P. Marii...).

Myslíme si, že když budeme dělat tyto skutky lásky, staneme se svatými? Ptáme se mladých, jestli touží být svatí. Rozhovor o svatosti.

3. K dosáhnutí svatosti nám dopomohou i tyto činnosti:

_ O _ _ I T _ A (modlitba)

SV _ T _ ST _ (svátosti)

ST _ D _ _ M (studium)

_ _ A _ Ě _ Í _ O (Svaté Písmo)

D _ CH _ VN _ OB _ O _ _ (duchovní obnovy)

Slova přepíšeme na větší papír fixou. Doplňme chybějící písmena, aby vznikly tyto výrazy: modlitba, svátosti, studium, Svaté Písmo, duchovní obnovy.

4. Těmito činnostmi můžeme dosáhnout posvěcení své duše. Rozdělíme si do pěti skupin, každá si vytáhne lístek, na kterém bude napsaná jedna z těchto činností a povykládá (po domluvě ve skupině) o ní. Také hovoří o tom, jak ji třeba vykonávat. Například studiem: budeme číst životopisy svatých, náboženskou literaturu.

5. Když se budeme snažit toto všechno svědomitě konat, můžeme APOŠTOLOVAT.

- Kdo byli apoštolové? Přátelé, spolupracovníci P. Ježíše.
- Co dělali? Hlásali evangelium ve světě. Tedy slovo apoštolovat znamená hlásat evangelium, Ježíšovo slovo ve světě.
- Kde ho můžeme hlásat my? Ve škole, doma, v rodině, ve farnosti, v práci ...
- Jakým způsobem? Postavím se uprostřed třídy a začnu zpívat Ježíš žije? Ne, tak jak? Tajně. Dobrymi skutky. Mladí rozmlouvají.

Právě takhle to vykonávalo i mnoho svatých. Např. sv. Vincent de Paul, který se s láskou staral o chudé, matka Tereza z Kalkaty, která nikdy od svých nemocných a umírajících nežádala, aby se obrátili na katolickou víru. Vážila si jejich osoby a dělala pro ně všechno. Svými skutky ukázala lidstvu, co je křesťanství. Její výrok: „Pracuj pro Ježíše a Ježíš bude pracovat s Tebou, modli se s Ježíšem a Ježíš se bude modlit s Tebou.“

6. Předsevzetí: Snažit se apoštolovat ve svém okolí.

Poznámka: Na dalším setkání je vhodné podívat se na film o svatém Vincentovi de Paul.

4. Zvolit si P. Marii za svoji Matku, vzor a ochránkyni

Cíl: Zvolit si Marii za svoji Matku a ochránkyni.

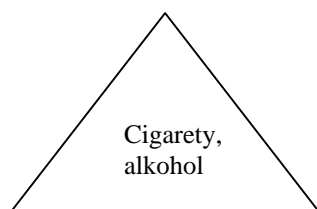
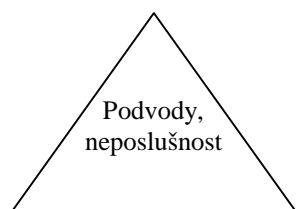
Pomůcky: Nakreslené trojúhelníky s textem.

1. Modlitba a píseň: „Čekají tě nástrahy“.

2. Rozbor písně.

- Kdo nás chce získat na svou stranu? Dábel
- Jakým pokušením nás chce svést? Mladí rozmlouvají
- ...

Aktivita: Nakreslíme nebo napíšeme do trojúhelníků zlé skutky:

- Ptáme se: Jakým pokušením jsme dnes podleli? Včera? ...
- Pokusme si vzpomenout si, jakým pokušením jsme nepodlehli!...
- Čeho bylo víc? Dobra nebo zla?

V pokušení vždy prosme P. Marii o pomoc, vždyť ona je Neposkvrněná, bez hříchu. Zvláště v těžkých chvílích si na ni vzpomeňme. Přikryje nás svým pláštěm a ochrání před nástrahami, jak se to zpívá i v písni.

3. Čtení z Písma: Gn 3, 15

4. Příběh:

V roce 1945 se odehrálo v kostele v městečku Husum po růžencové pobožnosti dojmavé setkání. Otec rodiny vypráví: „Náš nejstarší syn Klaus musel narukovat, když už se válka blížila ke konci. Poslali ho na východní frontu, kde byl těžce raněn. Po dlouhém přemísťování sem a tam ho dovezli do Durynska. Nemohli jsme se o něm nic dozvědět. My jsme cestovali utečeneckým vlakem přes Meklenburg směrem na Schleswig-Holstein. Husum byl naší konečnou zastávkou. Zde jsme našli přístřeší. Ale o synovi jsme neměli dlouhý čas žádné zprávy. Obrátili jsme se na Červený kříž, ptali jsme se na všechny strany a pátrali jsme, ale bez výsledků. Tak uběhlo léto. Úzkosti zůstaly. Jedinou naší útěchou byla modlitba. Moje manželka se modlívala především k Duchu Svatému, aby řídil našeho syna. Já jsem se každodenně cestou ze zaměstnání modlil růžencové tajemství..., kterého jsi Panno v chrámě našla. Přitom jsem rozjímal o této události ze života mladého Ježíše.

Každou neděli jsme obětovali večerní mši sv. na tento úmysl. Při včerejší mši sv., když jsem klečel a hleděl na oltář, moji pozornost vzbudil mladý muž, který přistoupil ke sv. přijímání. Postavou a chůzí připomínal našeho syna. Když se vracel od sv. přijímání, zjistil

jsem, že je to skutečně on. Radostně jsem vyskočil, běžel jsem k němu a přivedl ho k lavici, kde klečela moje manželka. Nestydím se přiznat, že jsem tehdy radostí plakal.

Klaus nám později všechno vyprávěl, Když ho propustili z nemocnice, nevěděl, kam se obrátit, aby se něco dozvěděl o nás. V den matčiných narozenin, když se modlil před oltářem v jistém kostele, napadlo ho obrátit se na rodinu, se kterou jsme se už dříve poznali. Jistě to bylo vnuknutí Boží Marky, ke které jsem se modlil, protože zmíněná rodina věděla o našem pobytu v Husumu. Šli na farní úřad a tam se dozvěděli, že jsme právě v kostele. Doslova jsme svého syna „našli v chrámě“ a to večer na svátek Růžencové Panny Marie při mši svaté, kterou kněz sloužil na náš úmysl, za našeho syna.

(Ty jsi Matka dobrotivá, Edice Maria, část Matčina srdce, připravili slovenští seleziáni, SUSCM, Řím 1989, str. 603).

- Ø Jaké těžkosti měla tato rodina?
- Ø Jak jim pomohla Panna Maria?
- Ø Co máme dělat v těžkostech?

Položíme velký papír, na kterém je napsané:
„VRHNOU SE DO OCHRANY A VEDENÍ PANNY MARIE.“

5. Píseň „Čekají tě nástrahy“ a modlitba „Pod ochranu tvou“.

Poznámky:

5. Co znamená „Zasvětit se Panně Marii?“

Cíl: Osvojit si závazky člena SMM významem zasvěcení.

Pomůcky: Tabulky, obrázek Neposkvrněné.

1. Modlitba desátku sv. růžence

2. Předložíme mladým obrázek č. 1. Vybídneme je, aby vysvětlili.

Na obrázku je znázorněna Panna Maria, která nás „drží ve svých náručích“ a vyprošuje nám milost. Obětuje nás Ježíši.

3. Povykládáme o tom, jak probíhá zasvěcení P. Marii.

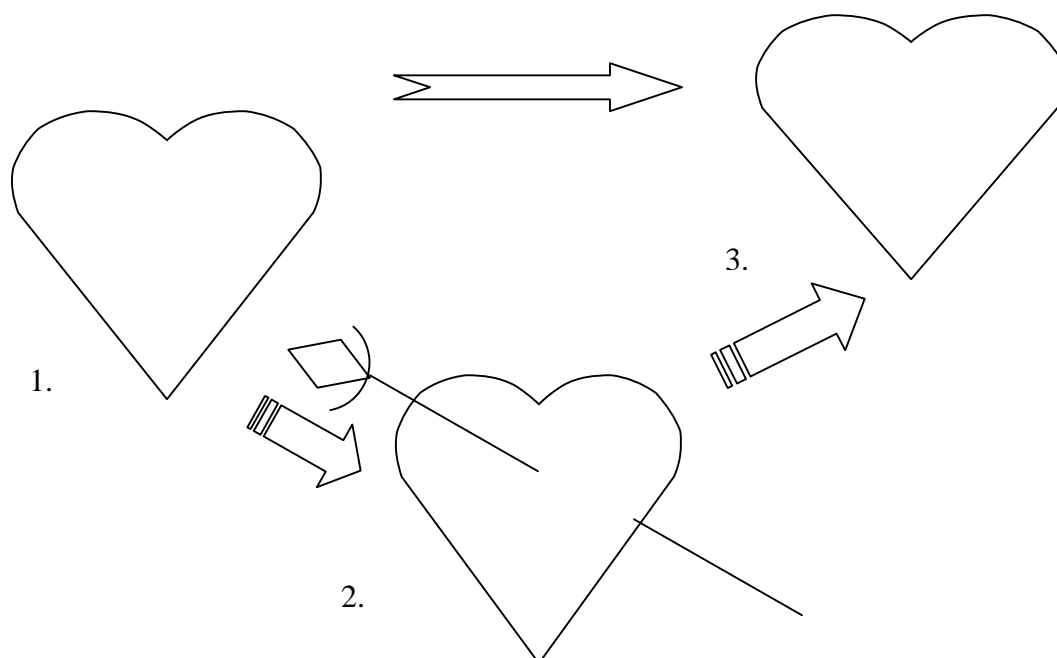
Dialog:

- Ø Komu se snažíme podobat? – Panně Marii
- Ø Může se změnit podoba naší tváře?
- Ø Dá se to?
- Ø Co se tedy může změnit? – Srdce.

Obr. č. 1

4. Aktivita:

Obr. č. 2: Cesta k Ježíšovi

1. moje srdce
2. srdce Panny Marie
3. moje srdce s Ježíšem

Rozdělení do skupin. Každá skupina dostane obrázek č. 2 a snaží se ho vysvětlit. Pak se opět všichni spojí a sdělí si své úvahy.

Závěr: S pomocí Panny Marie, skrze její Neposkvrněné srdce, se snáze dostaneme k Božímu Srdci Ježíšovu. Ona nám nejlépe může pomoci, vždyť je jeho Matka.

Když půjdeme cestou života spolu s ní, naše srdce se bude podobat jejímu srdci a Ježíš v něm bude s radostí přebývat. Proto je důležité zasvětit se Panně Marii. Vstoupit do její školy. Odevzdat jí svůj život.

5. Ze zasvěcení vyplývají tyto závazky:

- chránit se hříchu,
- často přistupovat ke svátostem
- denně se modlit růženec – alespoň 1 desátek
- poznávat ctnosti P. Marie a snažit se být jí podobný.

Vysvětlíme mladým závazky, zopakujeme si svátosti, tajemství růžence, ctnosti. Připomeneme, že plnit je – je naše povinnost. I když se to zdá jednoduché, sami víme, že je to klam. Jestli si už pravidelně modlíme 1 desátek, možná se nám nedaří pravidelně přistupovat ke svátosti smíření... Proto se teď, v čase následujících týdnů, budeme cvičit v plnění našich závazků. Může nám k tomu pomoci tab. č. 1. Mši svatou a sv. zpověď je možné vyznačit symbolicky, ostatní vypíšeme.

Panna Maria nám bude pomáhat svými (řešení tajenky).

M	A	R	I	A	
I	N	R	I		
L	Á	S	K	A	
O	T	C	E		
S	Y	N			
Ť	A	V	A		
A	V	E			
M	A	T	O	U	Š
I	Z	Á	K		

1. Matka Boží
2. Nápis na kříži
3. Bůh je ♡
4. Dítě má svého
5. Druhá božská osoba
6. Zvíře, které neprojde uchem jehly (slovensky)
7. celník
8. Abrahámův syn

Datum	Růžencové tajemství	Dobrá skutek	Mše sv.	Zpověď
1. 9.	Který slavně mrtvých vstal	Návštěva a pomoc chudému	J	-----

Tab. č. 1: Plnění závazků

6. Závěrečná modlitba.

6. Milovat Pannu Marii, znamená následovat ji

Cíl: Vnést Pannu Marii do svého života

Pomůcky: Brožura „Patříš Marii“.

1. Při dnešním setkání se pokusíme modlit tak, jak by se modlila Panna Maria. Projdeme se její den, reakce na různé situace.

Animátor: „*Bože můj, moje duše tě velebí za všechna dobrodiní, za Syna z nebe a všechny dary. Za život svůj, Josefův i Ježíšův ti také děkuji. Pomáhej nám v těžkostech všedních dní, ochraňuj moje dítě, daruj nám lásku. Amen.*“

2. Dáváme mladým otázky. Necháme jim čas na promyšlení.

- Když se Panna Maria pomodlila ranní modlitbu, co mohla dělat potom? (Připravila snídani, uklízela, pomohla sousedce,...)
- Snažila se pomoci svým bližním? Kdy a jak?
- Setkala se přes den s Ježíšem? Jaké bylo toto setkání s Ním, a také s lidmi kolem sebe?

3. Rozdělíme se na skupiny. Každá dostane nějakou situační úlohu a vyřeší ji tak jakoby ji řešila sama Panna Maria:

- Ø Cestou domů potkám bezdomovce, který mě prosí o pomoc. Jak se zachovám?
- Ø Babička je velmi nemocná, co všechno mohu pro ni udělat?
- Ø Přátelé si vyprávějí o eutanázii, interrupci, jak zareaguji?
- Ø Za domem potkám přítele, jak kouří, frotuje. Co mu povím?
- Ø Spolužáci se mi posmívají, že přistupuji ke svátostem. Stydím se?
- Ø Manželé Jiří a Jana, kteří někdy chodili na setkání, nemají kam dát dcerku. Jak jim pomůžes?

4. Doplň:

Kdo se snaží žít podle Marie:

- Chrání se _____ .
- Často _____ ke svátostem.
- S radostí chválí Boha a každé ráno i večer se k Němu _____.
- Svou MATKU denně pozdraví modlitbou _____ udělá pro ni _____ skutek.
- Poznává _____ Panny Marie a snaží se jí být _____.
- Ve svém bližním očima víry vidí _____ , proto mu s láskou _____.

5. Závěrečná modlitba.

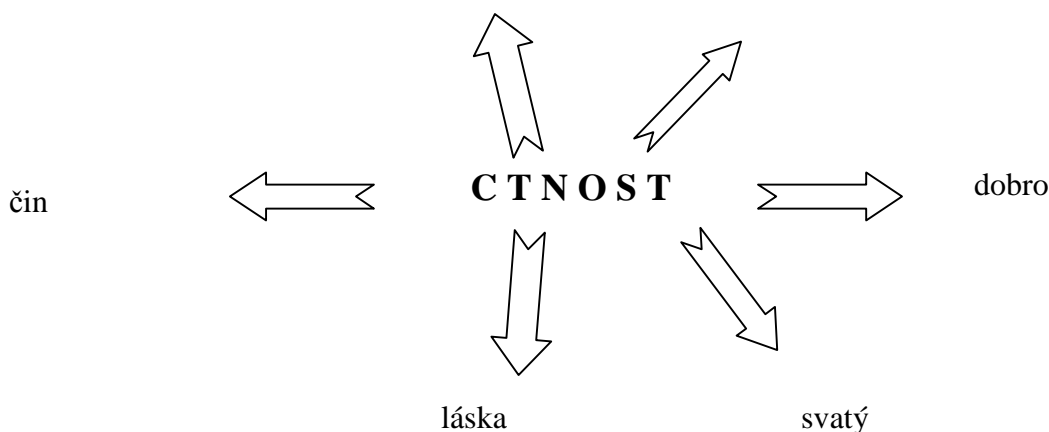
7. Ctnost

Cíl: Vysvětlení pojmu ctnost.

Pomůcky: Velký papír, fixa.

1. Modlitba

2. Na tabuli a nebo na velký balicí papír napíšeme slovo Ctnost doprostřed

Obr. č. 3: Ctnost a její podoby

Vyzveme mladé, aby napsali ke slovu ctnost všechny výrazy, myšlenky, které je napadnou (např. obr. č. 3).

Vybereme z výrazů ty, které souvisí s definicí:

- Ø Dobro velmi úzce souvisí se ctností, protože ctnost je schopnost člověka velice lehkou konat DOBRO, je to náklonnost k DOBRU. Tedy ctnostný člověk je ten, který svobodně koná dobro.
- Ø Jaký je ctnostní člověk, jeho chování? (Ať se každý pokusí říci nějakou vlastnost ctnostného člověka – např. dobrý, laskavý, veselý, pomáhá, chápavý, ochotný.)
- Ø Který člověk na zemi odpovídá tomuto obrazu? V první řadě Pán Ježíš, hned po něm Maria.
- Ø Které ctnosti vynikají na Panně Marii? Poslušnost, čistota, pokora, láska.
- Ø Povězte, ve kterých situacích byla Panna Maria poslušná? (Když přijala Ježíšovo rozhodnutí počkat na svatbě v Káně Galilejské.)
- Ø Kdy byla Panna Maria pokorná? (Když říkala Bohu své ANO při Zvěstování.)
- Ø Jak se projevila její láska? (Když se na mnohých místech objevila, aby lidem pomohla, varovala je před zlem.)
- Ø Jak se projevila její čistota? (V celém svém životě byla čistá, uchráněná od každého hříchu, byla i „tělesně“ čistá, byla stále Pannou.)

(V této části můžeme pracovat i s Písmem svatým, vyhledat ty části, které jsme výše uvedli.)
Pro doplnění: Ctnosti dělíme na: božské – víra, naděje, láska; kardinální – rozvážnost, mírnost, spravedlnost a mravní síla.

3. Zamyšlení nad úryvkem z brožurky Nenápadné ctnosti – P. J. Roberti, vydavatelství Serafín, Bratislava 1992, str. 13. (Můžeme pustit i rozjímavou, klidnou hudbu.)

Zář ctnosti, o kterých hovoříme, je velmi tlumeným závojem pokory. Drahokamy, které nezáří, jsou sice pravé, ale neladí, proto musí přijít skutečný znalec, aby poznal jejich hodnotu. Tyto skromné ctnosti svět neobdivuje. Oslavuje jen to, co je lesklé, skvělé a velké.

Ale ctnost v šedém rouchu skromnosti nepoutá pozornost, a tak toho, kdo ji pěstuje, nepokládají lidé za ctnostného, sice také ctnosti vyžadují, ale neváží si jich. Odpuštění nějaké urážky noviny vychválí jako velkou ctnost a pomalu se před ní všichni skloní. Ale když odpustíme, že námi někdo opovrhnul, že se na nás zapomnělo, když odpustíme urážlivé slovo, to všechno nebudí obdiv. Když drzému člověku, který tě udeřil do tváře nastaví i druhou, vykonal jsi velký čin. Ale když mlčíš, když do tebe někdo z neopatrnosti strčil anebo ti zašpinil či roztrhnul šaty, to není nikomu nápadné.

Misionáři, kteří v pohanských krajinách horlivým hlásáním Božího slova dělají z divochů lidi, z pohanů křesťany a svou výřečností dojmají srdce posluchačů, vidí, jak si jich lidé váží, a jak blahodárně působí, jsou v nebezpečí, že pro lidskou chválu zpyšní a připraví se o zásluhy. Naproti tomu nenápadné ctnosti rozkvétají v zátíší a ví o nich jen svědomí a Bůh. Úmysl dělá ctnost ctností.

Když chceme dělat něco dobrého, konám to obvykle se šlechetným úmyslem, často se však stává, že když práce trvá déle, čistý a upřímný úmysl se ztrácí. Při nenápadných ctnostech se nemusíme obávat samolibosti. Často se vykonávají tak rychle, že marnivost nemá kdy vzniknout. Pohled, slovo, pohyb a ctnostný skutek je vykonaný, a přece bezpečný právě pro svou prostotu, skrytost a nepatrnost. Duše, která věrně shromažďovala tyto nevzhledné, nebroušené, obdiv nevzbuzující drahokamy, přijme chvály z úst Boží modrosti, která se ponese v milé harmonii nebeskými prostory a nikdy nedozní.

4. Závěrečná modlitba.

Poznámky:

8. Čistota

Cíl: Vzbudit touhu po čistotě.

Pomůcky: Špinavé a čisté tričko.

1. Modlitba „Zdrávas Maria“

2. Ukážeme mladým špinavé a krásně čisté vyžehlené tričko a porovnáme je.

- Ø Které z nich je krásnější a proč?
- Ø Čím se špinavé liší od čistého?
- Ø Které je vám „sympatičtější“, které z nich byste si vybrali?

A tak je to i s námi. Jsme KRÁSNĚJŠÍ, když jsme ČISTÍ.

Úvaha:

„Blahoslavení čistého srdce, neboť oni uvidí Boha.“ (Mt 5,8)

S čistým srdcem dokážeme poznat Krista v tiché modlitbě, ve svém bližním, uprostřed práce i v událostech každodenního života. On žije a působí v nás.

Člověk se poskvrní tím, co se děje v jeho srdci (Mt 15, 18-20). Mohou to být zlé touhy, nesmysly, závist, hněv, cizoložství, smilstvo ... Tyto hříchy dříve než vystoupí navenek, jsou spáchané v nitru člověka. Tam – uvnitř – Boha bud milujeme nebo urážíme.

Když nemáme vnitřní čistotu, ani ty nejjasnější znamení nám nic neříkají, a jako farizeji si je budeme špatně vysvětlovat, a dokonce se nad nimi pohoršovat.

Čistota vyžaduje každodenní vítězství nad sebou samým, protože se nezískává jednou pro vždy. Může se vyskytnout období, ve kterých je třeba o ni intenzivněji bojovat. Tehdy se musíme častěji obrátit na Pannu Marii a použít nějaký osobní prostředek.

Na získání této ctnosti je nevyhnutelná především pokora, která se jasně a bezprostředně projevuje v upřímnosti duchovního vedení. Jiným prostředkem na zachování si této ctnosti jsou běžná malá umrtvování, která pomáhají držet si tělo pod kontrolou. „Když si chceme uchovat nejkrásnější ze všech ctností – čistotu, musíme si uvědomit, že je růží, která rozkvétá jen mezi trnami, a proto ji nacházíme jako všechny jiné ctnosti – jen u umrtvovaných osob“. (Svatý Jan Maria Vianney)

Pečlivě si hlídáme čistotu a ctnosti, které patří do jejího okruhu – skromnost, je jakoby její stráž. Buďme odvážní (i když budeme „zbabělí“), utíkejme před příležitostmi k hříchu, často přistupujme k svátostem, hlavně ke svaté zpovědi ...

Tento velký poklad čistoty nosíme v křehkých a rozbitných hliněných nádobách. Máme však všechny potřebné zbraně, abychom dosáhli vítězství.

3. Aktivita: Jakou rozlišujeme čistotu?

Čistota:

- tělesná,
- dušení.

Vytvoříme dvě skupiny:

1. skupina napíše na lísteček, jak se člověk stará o tělesnou čistotu (např. pravidelnou hygienou, čistě se obléká, stříhá si nehty, vlasy, pere si oblečení, ale také

nepodlehne sexuálnímu pokušením, nečte časopisy, které zbytečně odhalují lidské tělo, děvče se obléká slušně, ne výstředně, ...)

2. skupina napíše, jak se člověk stará o duchovní čistotu (člověk se snaží zachovat si čisté srdce, chrání se hříchů, bdí nad svými myšlenkami, chodí pravidelně ke svatě zpovědi, k svatému přijímání, ...)

Rozhovor o napsaném:

Když hovoříme o čistotě, musíme mít na mysli i vztah mezi chlapcem a děvčetem. Je krásné, když se dva mají rádi a svou lásku projevují i skutky: drží se za ruce, políbí se. Všechny projevy jsou pěkné, pokud nepřesáhnou určitou hranici, za kterou jejich láska nezůstává čistá. K polibkům se přidá něco dalšího a neskončí to dobře. Ztratí krásný pocit ze svého vztahu, ze své lásky, protože jejich vztah se poskrvil hříchem.

Poslechněme si příběh o mladém děvčátku z Itálie, sv. Marie Goretti, která také byla členkou sdružení.

4. Příběh:

Bylo to v roce 1902 v Itálii. Na venkově bydlely vedle sebe dvě rodiny. Rodina Goretiova a rodina Sereneliova. Matka Goretiova byla vdova a se svým šestnáctiletým synem musela tvrdě pracovat na poli, aby uživili všech pět mladších dětí. Dokázala to jen díky tomu, že dvanáctiletá Marie převzala za ní domácí práce. Bylo to pěkné, statečné a veselé děvče.

U Sereneliových to vypadalo jinak. Otec pil a velmi málo se staral o výchovu svého dvacetiletého syna Alexandra. Byl do darebák, který se každé poctivé práci zdaleka vyhýbal. Velmi toužil po pěkném děvčeti ze sousedství.

Jednoho dne zavolal Marii do svého pokoje. Pokusil se ji přemluvit ke zlému činu a přitom byl stále dotěrnější. Marie však nepovolila. Mladý muž byl velmi zklamaný a velmi se rozhněval. Vzal nůž a vyhrožoval jí. Když Marie volala o pomoc, přestal se ovládat. Vrhla se na ni a několikrát ji nožem pobodal.

Za několik dní zemřela ve velkých bolestech v nemocnici. Krátce před smrtí svému vrahovi odpustila. (*Z knihy Velké pravdy v malých příbězích, P. Lefevre, Lúč, Bratislava, 1994, str. 121*)

Poznámky:

9. Poslušnost

Cíl: Vzbudit v sobě touhu být poslušný.

Pomůcky: Písmo svaté

1. Modlitba

2. Přečíst text z Písma svatého Lk 2, 41-52.

Analýza:

Boží vůle se nám jasně ukazuje prostřednictvím osob, vůči kterým máme být poslušní jako i prostřednictvím duchovních rádců.

Vlastnosti jako osobnost, inteligence, zkušenost, věk toho, který radí, nejsou konečným základem poslušnosti. Ježíš – jako Bůh – nekonečně převyšoval Marii a Josefa, a přece je poslouchal. A ještě víc „aby splnil Otcovu vůli, založil království nebeské na zemi, a svou poslušností uskutečnil vykoupené.“

Ti, co si myslí, že poslušnost je podřízení e nehodné pro člověka, vlastně jen pro děti a nedospělé lidi, měli by se zamyslet na tím, že přece sám Pán se ponížil, stal se poslušným až k smrti, až k smrti kříže (Flp 2, 8). Kristus je poslušný z lásky, aby splnil Otcovu vůli. To je smysl křesťanské poslušnosti; poslušnosti, která patří Bohu a jeho příkázáním, poslušnosti, která patří Církvi, rodičům, jako také takové, která je rozličným způsobem závazná v pracovním i společenském životě.

Abychom dosáhli poslušnosti, jakou měl Ježíš, musíme mít vřelou touhu plnit ve svém životě Boží vůli, potřebná je k tomu také pokora. Duch poslušnosti nevejde do duše, ve které vládne pýcha. Jen pokorný člověk ochotně přijme jiný názor odlišný od vlastního – názor Boha, kterému přizpůsobí svoje činy.

3. Vycházíme ze zážitků mladých:

- Ø Vzpomeňte si, kdy jste neposlechli rodiče, přátele, proč?
- Ø Čemu jste dali přednost?

Kde v Písmu svatém začíná neposlušnost? *V ráji, když Adam a Eva neposlechli Pána Boha. (Gn 3, 1-6).* Povykládáme si o tom.

4. Příběh:

Když byl dobrý papež Jan XXIII. Ještě patriarchou v Benátkách, dozvěděl se, že jeden jeho kněz nedával dobrý příklad a chodil po hospodách. Mohl mu zakázat vykonávat posvátnou kněžskou službu a dát mu pocítit váhu své autority. Co udělal? Počkal na něho před zábavným podnikem. Když spatřil ubohý kněz svého biskupa, zbledl. Patriarcha ho laskavě vzal pod paži a poprosil ho, aby jej doprovodil domů. Když přišli domů, klekl mu k nohám a povídal mu: „A teď tě prosím, aby mě vyzpovídal.“ A patriarcha se zpovídal. O rozhršení mu řekl: „Mysli, drahý bratře na neocenitelný dar a neobyčejnou moc, kterou ti dal Bůh, že můžeš odpouštět hříchy lidem, a dokonce i svému biskupovi... Je to příklad většího, který se stává menším, aby ukázal Kristovu tvář.

(Z knihy Ty jsi Matka dobrotivá, část Maria v naší době, J. Jenko, SÚSCM, Řím 1989)

5. Dialog o přečteném:

- ✓ Jak biskup (papež) „donutil“ svého kněze, aby se opět vrátil k plnění Boží vůle? Dal mu vlastní příklad, sám se u něj vyzpovídal.
- ✓ Co se mohlo stát, kdyby ho suspendoval, kdyby mu něco přikázal? Mělo by to větší vliv na kněze? Určitě ne.

6. Zábavná hra.

Jeden z vás půjde za dveře, ostatní v místnosti něco přemístí a on bude hádat, co to je. Všichni ho budou napovídat (směrovat). Kdyby je neposlouchal, nic by nenašel, nezjistil.

Poučení ze hry: Když je poslušnost tak velice důležitá ve hře, o co víc je důležitá v našem životě.

7. Modlitba.

Poznámky:

10. Pokora

Cíl: Naučit se pokoře podle vzoru Panny Marie

Pomůcky: Písmo svaté.

1. Modlitba „Zdrávas Maria“

2. Doplňte:

_ O _ L U _ _ O _ T
Č _ S T _ T _
P _ K _ R _
L _ S K _

Pokora je základem všech ctností. Bez ní je všechno ostatní „jako velký stoh slámy“, který jsme uložili, ale který při prvním závanu větru se rozpadne a rozfouká.

Ďábel se velmi málo obává takových nábožných praktik, které se neopírají o pokoru, protože dobře ví, že je může zničit kdy chce. Svatosti není možné dosáhnout bez boje o tuto ctnost. Pokora je základem lásky. Upevňuje ji a dělá ji možnou. V míře, ve které člověk zapomíná na sebe, může se starat i o jiné lidi a pomáhat jim v jejich potřebách. Mnoho chyb proti lásce způsobuje samolibost, pýcha, touha vyniknout nad ostatními. Pokorný člověk na sebe nerad upozorňuje. Uvědomuje si, že místo, které zaujímá není na to, aby se blýskal a získával ocenění, ale by sloužil a plni své poslání.

Pokora srdce nezmenšuje, ale naopak ho rozšiřuje. Umožňuje odhalit, že všechno, co je v nás dobré, patří Bohu, „protože v něm jste byli obohaceni ve všem“. (1 Kor 1, 5). Celou naší velikostí je Pán, my máme jen nedostatky a slabosti. Pokora je pravda.

3. Pán Ježíš vyprávěl učedníkům příběh o farizeji a celníkovi. (Lk 18, 9-14)

- ✓ Čí modlitba byla milá Pánu Bohu? Celníkova.
- ✓ Proč? Byla pokorná, nevyvyšoval se jako farizej.

Bohu se protiví pýcha. On se pyšným protiví, ale pokorným dává milost.

- .. Na počátku světa v jednom z andělů byla pýcha. Odmítl sloužit Bohu (Povykládám si o tom.)
- .. Bůh stvořil svět, přírodu a lidi. Mohli jíst všechno, co jen chtěli. Jen ze zakázaného stromu ne. Padlý anděl – ďábel v nich vzbudil pýchu, když jim řekl: „Budete jako Bůh!“ Pýcha byla začátkem jejich pádu.
- .. Zakončíme příběhem o Panně Marii. Bůh jí prostřednictvím anděla oznamuje, že si ji vybral za Matku svého Syna. Maria ví, že Matka Spasitele bude velmi trpět, ale i tak pokorně odpovídá: „Ano, FIAT, ať se stane, jak chce Bůh!“

Aktivita: Mladí si nacvičí scénky podle těchto událostí ve třech skupinách a hovoří o nich.

4. Vyber z řady ty činy, které jsou pokorné:

- ✓ Jana na prosbu otce vynese koš, při tom ale brblá.

- ✓ Nina přijde domů a praví: „Mám za sebou zkoušku, nikdo ze spolužáků ji neudělal. Jsem nejlepší!“
- ✓ Otec pokárá Josefa, který praví: „Chápu, ale stejně je to tak...“
- ✓ Paní Helena pochválila Alžbětu za hru na klavír. Alžběta poděkovala a odpověděla: „Vždyť takto potěším i jiné.“
- ✓ Babička poprosí vnuka, aby jí pomohl s umytím podlahy. František umyl všechno, dokonce i chodbu.

5. Setkání ukončíme modlitbou „Velebí má duše Pána“, ve které Panna Maria usuzovala, že Bůh shlédl na poníženost své služebnice, a proto velké věci učinil ten, který je mocný. Můžeme si zazpívat „Magnificat“ z Tajze, anebo „Chval, duše moje, Hospodina“ (F. Čanaky).

„Jaká je pokora mé svaté Matky Marie. Nenajdeš ji ani při Ježíšově vítězném vjezdu do Jeruzaléma, ani při jiných velkých zázracích s výjimkou zázraku v Káně Galilejské! Ale neutekla před ponížením na Golgotě, stojí tam při Ježíšově kříži.“ (Bl. Josemaria Escrivá)

Poznámky:

11. Láska

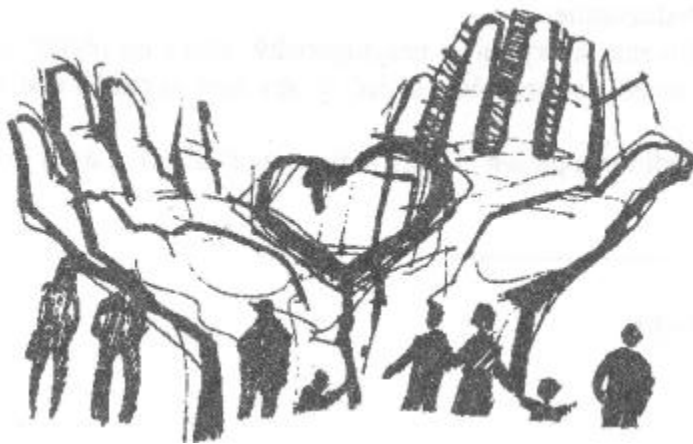
Cíl: Snažit se prožívat lásku k Bohu i k lidem.

Pomůcky: Rébusy o lásce, obrázek na velkém papíře.

1. Modlitba.

2. Aktivita: Rozdáme mladým rébusy o lásce.

3. Kdo miluje nejvíc? Bůh. Je pro nás velkým vzorem. „Vždyť On poslal svého jednorozeného Syna na svět, aby nezahynul nikdo, kdo v něj věří...“

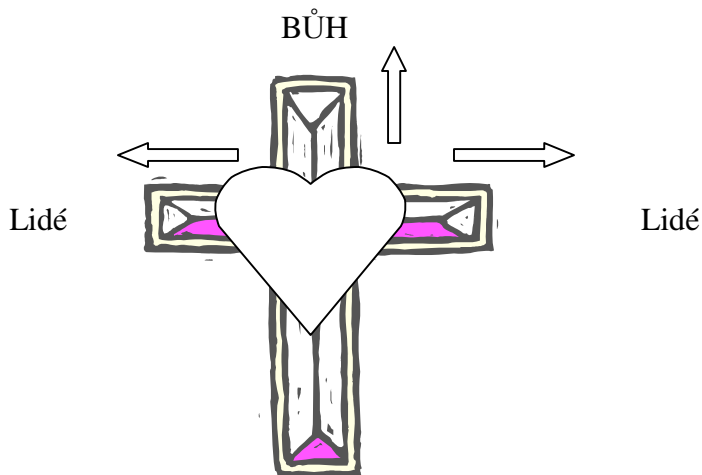

Bůh nás miluje nekonečnou láskou bez jakékoliv naší zásluhy:

Por.: Iz 49, 16; 1 Jn 4, 10; Ž 55 (54); 1 Pt 5, 7; 1 Jn 3, 1; Iz 49, 15; Oz 2, 14-15, 19-20.

Proti Boží lásce je možno se prohřešit lhostejností, nevděčností, vlažností, znechuceností ...

Podíváme se na obrázek (překreslený na velkém papíře).

- svislé rameno ukazuje směrem vzhůru – na Boha. Na prvním místě máme milovat Jeho, tak jak ho miloval i Syn, který se z lásky obětoval za nás na kříži.

- tato ramena směřují k lidem okolo nás, které máme milovat tak, jako je miluje i Bůh (Jn 13, 34 ; Mt 25,40).

Láska je ctnost, kterou každou chvíli vystavujeme zkoušce. Kdykoliv totiž můžeme poskytnout úlevu, říci laskavé slovo. Vyhnout se zbytečným řečem, nešetřit povzbuzením, dát přednost na přechodu, dobře poradit, usmát se, pomoci, odpustit...

Láska zůstává na věky. Zde na zemi je už příslibem nebe a věčný život se bude skládat z nepřerušovaného aktu lásky. (Svatý Tomáš Akvinský)

Popřemýšlejte, do kterého lidského srdce vložil Bůh nejvíce lásky...

Proto se i říká, že Maria je „Matkou krásného milování“.

4. Aktivita:

Napište co nejvíce přívlastků lásky (přitom si vzpomeňte na Pavlův hymnus) a pokuste se je rozebrat.

5. Předsevzetí:

Člověka, který mi je nesympatický, který mi ublížil, pochválím za něco, usměji se na něj anebo mu s něčím pomohu, abych se naučil mít rád všechny lidi bez rozdílu.

6. Modlitba a píseň: „Láska je tu s námi“ anebo „Láska je trpělivá“.

Poznámky:

12. Ježíš Kristus je přítomný mých bližních

Cíl: Vést mladé k tomu, aby pomáhali bližním, hlavně trpícím, ve kterých je přítomný Ježíš Kristus.

Pomůcky: Modlitba sv. Vincenta.

1. Modlitba sv. Vincenta

2. Jak poznáme:

- ✓ člověka, který je nemocný.
- ✓ bezdomovce
- ✓ opuštěné dítě, opuštěného starce...?

Diskuze:

- Proč a jak máme pomáhat svým bližním? Mladé vedeme k těmto závěrům:

Naším příkladem je sám Ježíš Kristus, který nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil. Uzdravovat nemocné, vyháněl zlé duchy, vyučoval v chrámě. On řekl: „Cokoliv jste udělali jednomu z těchto mých nejmenších bratří, mně jste to udělali.“ Tím chtěl říct, že je přítomný v každém člověku, hlavně v chudých a trpících. Proto když jim pomáháme, pomáháme jemu. Proto má být každá služba v duchu lásky a poníženosti.

3. Příběh:

Slyšeli jsme už o nemoci, která se nazývá malomocenství. Při ní odumírá svalstvo až tak, že opadává maso. Lidé se bojí, že se od malomocných nakazí. Proto nemocné oddělují, bývají na osamělých místech. Zaposlouchejte se do příběhu dvou manželů.

V mnohých krajinách Asie a Afriky ještě i dnes oddělují malomocné od ostatních lidí. Také se stává, že je zavírají do táborů obehnaných ostnatým drátem. Do takového tábora přišel Raul Follereau, velký přítel a dobrodinec malomocných. Věděl, že malomocenství není už tolik nakažlivé. Správce doprovázel Raula a jeho manželku táborem. Jako zajímavý případ, jim představil malomocnou Stelu. Raul jí podával ruku. Stela však bleskurychle skryla ruku za záda. „To je zakázané“, povídala. Správce byl v rozpacích. Na to se ho Raul zeptal: „Je dovolené malomocné obejmout?“ Správce rozpačitě odpověděl: „O takovém případě se v našich pravidlech nemluví.“ „Tak je to dovolené,“ konstatoval Raul a srdečně objal nemocnou ženu. To byl signál. Všichni nemocní ho chtěli obejmout.

Raul Follereau opakoval: „Nejsem lékař, nemohu je uzdravit. Mohu je jen milovat, protože i oni jsou Boží děti.“

(P. Lefevre: Velké pravdy v malých příbězích, Lúč, Bratislava 1994, str. 167)

4. Dialog o přečteném příběhu.

5. Předsevzetí:

Cvičit se v konání dobrých skutků, které patří i mezi závazky SMM, tím, že navštívíme nemocného anebo starého člověka, konkrétní službou mu pomůžeme, a tak ho potěšíme.

6. Modlitba.

13. Má služba bližním

Cíl: Naučit se sloužit.

Pomůcky: Výstřižky z časopisů, lepidlo, velký balicí papír.

1. Modlitba sv. Vincenta.

2. V některém z minulých setkání jsme si povídali, že v SMM se spojují čtyři rozměry: křesťanský, mariánský, vincentinský a laický. Dnešní téma navazuje právě na vincentinský rozměr.

Popřemýšlejme, jaké skutky odpovídají právě tomuto rozměru (návštěva nemocných, starých, sbírka známek na misie, „boj proti hladu“,...)

Víme, že jsme povoláni pomáhat, konat skutky lásky všem lidem, nejen nemocným, ale i zdravým.

3. Můžeme sloužit podobně jako P. Maria, která navštívila příbuznou Alžbětu (Lk 1, 39-55). Přečteme si příběh a povykládáme si o něm.

4. Vytvoříme plakát (koláž) o službě. Doprostřed nalepíme obrázek Marie u Alžběty a kolem něho lepíme nebo kreslíme obrázky lidí, kteří slouží jiným.

5. Modlitba.

Poznámky:

14. Závazky člena SMM

Cíl: Oduševnit se v plnění závazků.

Pomůcky: Srdce rozstříháme jako puzzle, fixy, lepidlo.

1. Modlitba: 1 desátek sv. růžence.
2. Připomeneme si závazky člena SMM, krátce je rozebereme.
3. Rozstříháme srdce ve formátu A2 nebo A3 jako puzzle a jedno takto velké srdce necháme vcelku.

Mladí si promyslí, co chtějí přijetím do SMM zlepšit na sobě, ve svém konání, vzhledem ke svým závazkům.

Rozdáme kousky rozstříhaného srdce. Každý svoji část orámuje barvou a napíše do něj své předsevzetí. Potom srdce složí a nalepí.

4. Závěr:

Každý kousek rozstříhaného srdce je potřebný, aby mohlo vzniknout celé. Podobně také v našem životě máme na sobě svědomitě pracovat, s láskou konat skutky lásky, abychom mohli být „úplnými“ lidmi s „celým srdcem“.

5. Modlitba, která přetvoří srdce.

Poznámky:

NÁVRHY NA POSLEDNÍ SETKÁNÍ PŘED PŘIJETÍM DO SMM

1. Animátor vysvětlí a nacvičí s mladými průběh slavnosti přijetí, rozdělí básně, poděkování... Podle situace připraví krátkou scénu, pásmo ze života Panny Marie anebo sv. Kateřiny Labouré.
2. Měsíc před přijetím si mladí může vystříhnout ze čtvrtky srdce a do něm si vypsát dobro, které se snažili udělat bližnímu i sobě. (sebezápor) „Srdce“ přinesou jako obětní dar.
- 3.

JÁ { zasvěcuji se Ti
 odevzdávám se Tobě
 chci s Tebou } **MARIA**

*** POMOCÍ TOHOTO SCHÉMATU MOHOU NAPSAT PANNĚ MARIÍ DOPIS A TAKÉ HO PŘINĚST JAKO DAR.**

4. Některé setkání můžeme zaměřit i na nácvič písni na slavnost (Maria, já tvoje dítě...)

Neměli bychom zapomenout na nověnu k Panně Marii Zázračné medaile. Začneme se ji modlit dříve, kdybychom některý den na ni zapomněli. Doporučujeme modlit se společně, např. po mši svaté v kostele.

OBSAH

ÚVOD	2
I. POZNEJME PANNU MARIÍ NA STRÁNKÁCH EVANGELIA	
1. MARIA V TAJEMSTVÍ OBĚTOVÁNÍ	3
2. MARIA OBĚTUJE JEŽÍŠE I NÁS BOHU	5
3. MARIÍ A JE ÚČASTNA NA SPASITELNÉM DÍLE SYNA	7
4. MARIA A MISIE	9
5. MARIA PŘIJÍMÁ BOŽÍ VŮLI ZVĚSTUJÍCÍ UTRPENÍ	11
6. MARIA ODEVZDÁVÁ JEŽÍŠE SIMEÓNOVI A KAŽDÉMU Z NÁS	13
II. MODLÍME SE SPOLU S MARIÍ A SKRZ MARIÍ	
1. PROSEBNÁ MODLITBA	16
2. DĚKOVÁNÁ MODLITBA	18
3. ODPROŠUJÍCÍ MODLITBA	19
4. ROZJÍMAVÁ MODLITBA	20
5. „A JEHO MATKA UCHOVÁVALA VŠECHNA SLOVA VE SVÉM SRDCI“ (Lk 2, 51)	21
6. MOJE MODLITBA	22
III. VÝSADA PANNY MARIE	
1. NEPOSKVRNĚNÉ POČETÍ PANNY MARIE	23
2. PANENSTVÍ MARIE	25
3. PANENSKÉ MATEŘSTVÍ MARIE	26
4. BOŽÍ MATEŘSTVÍ MARIE	27
IV. MODLITBY K PANNĚ MARIÍ	
1. ANDĚLSKÝ POZDRAV	28
2. ANDĚL PÁNĚ	30
3. SVATÝ RŮŽENEC (PRVNÍ ČÁST)	32
4. SVATÝ RŮŽENEC (DRUHÁ ČÁST)	34
5. POD OCHRANU TVOU	36
6. RORÁTY	37

7. PÍSNĚ K PANNĚ MARIÍ	39
8. LORETÁNSKÉ LITANIE – ANALÝZA A PŮVOD	40

V. BIBLICKÉ ŽENY

1. STVOŘENÍ ŽENY	42
2. EVA	43
3. MARIA	44
4. ALŽBĚTA	45
5. MARIA MAGDALÉNA	46
6. MARIA A MARTA	47

VI. KATECHEZE PO ČEKATELE PŘED VSTUPEM DO SMM

1. BŮH MĚ POVOLA DO SPOLEČENSTVÍ SMM	48
2. SPIRITUALITA SMM A JEJÍ VZNIK VE FRANCII A V NAŠÍ FARNOSTI	50
3. CÍL SMM, APOŠTOLÁT A SEBEPOSVĚCENÍ	51
4. ZVOLIT SI PANNU MARIÍ ZA SVOJI MATKU, VZOR A OCHRÁNKYNI	52
5. CO ZNAMENÁ ZASVĚTIT SE PANNĚ MARIÍ?	54
6. MILOVAT PANNU MARIÍ ZNAMENÁ NÁSLEDOVAT JI	56
7. CTNOST	57
8. ČISTOTA	59
9. POSLUŠNOST	61
10. POKORA	63
11. LÁSKA	65
12. JEŽÍŠ KRISTUS JE PŘÍTOMNÝ V MÝCH BLIŽNÍCH	67
13. MOJE SLUŽBA BLIŽNÍM	68
14. ZÁVAZKY ČLENA SMM	69

NÁVRHY NA POSLEDNÍ SETKÁNÍ PŘED PŘIJETÍM DO SMM	70
---	----

